

SAINT

BASIL

SOLIA

THE HERALD

LIBRARY of the
PATRIARCH ATHENAGORAS
ORTHODOX INSTITUTE
of the GRADUATE
THEOLOGICAL UNION

THE THREE HIERARCHS

**FEAST DAY:
JANUARY 30**

Imagine coming from a family of ten kids: five boys and five girls and four of the ten later being recognized as saints! No fable, St. Basil was born to a wealthy young Christian couple in Caesarea and lived in a large mansion with servants and all of those advantages belonging to a family of position in those ancient times.

His paternal grandmother, Macrina was a woman of great wealth and position, too. It was between the grandmother and his mother, Emmelia, that St. Basil learned the Bible and classic educa-

tion. His father, Basil, taught the family in the use of reason, reading and writing. "Of what use is it to read and write if you can't think and reason?" he often said.

To further his education, his parents sent Basil off to Athens; Athens! the city which taunted Christians and called them barbarians and enemies of Hellenism, people, they said who "worshipped a Jew." Perhaps because of that added pressure, Basil and his friend, Gregory of Nazianzus (also to become a saint) stuck to their studies and avoided all of the theater entertainment, the drinking and "extra-curricular" activities loved by the other students.

Among their fellow students was a young man by the name of Julian, the same one who would become the Emperor and an apostate from Christianity.

Basil finished his studies and returned home. His older sister, Macrina (named after Grandma) thought he was a little conceited and saw her other brother, Gregory in the same light. She kept after him and encouraged him to seek more than the honors of scholarship and finally, when Basil was 28, she convinced him to accept baptism. He immediately decided to become a monk. For two years, he traveled across Egypt, through Syria and Palestine learning and observing the monastics. He returned to Caesarea and established a monastery for men and across the river Isis, he established one for his mother and sister: the first monastery in Asia Minor.

He convinced his friend Gregory

of Nazianzus to join, even over the objections of his father who was also a bishop. St. Basil thought it not sufficient for the monks to live holy lives but they must also do good works. He founded orphanages, schools and educated monks to be teachers. He ruled for 5 years and then went to battle for the faith against Julian who upheld Arius the heretic. Julian added taxes, confiscated property and persecuted the Christians in Cappadocia for their support of Orthodox Christianity.

Basil became the right hand of the Bishop and spent much time with the poor. He set up a soup-kitchen and himself served those who came, Christian, Jew and pagan. In time, he had to put aside his apron and put on the robes of the metropolitan of Caesarea.

Basil was a true shepherd to his flock and was very strict with his clergy. He could chide the wealthy and bring them to give to the support of the poor. "While you tongue excuses, your hand condemns," he said. "The price of the ring on your finger declares you to be a liar. Give your last loaf of bread to the poor and trust in God!"

Worn out with effort and zeal for the Gospel, Basil died at the age of 49.

St. Gregory of Nazianzus: The Theologian

Gregory's parents, Gregory and Nonna were pious Christians in the earliest days of the faith. Gregory the elder became a Bishop (both parents were recognized as saints of the

(continued on page 10)

SOLIA THE HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

ROMANIAN EDITOR SECRETARY:

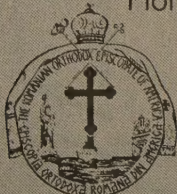
Rev. Fr. Marin Mihalache

BUSINESS MANAGER:

Cornel G. Ivascu

STAFF:

Florence Sirb

SOLIA (The Herald) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan. POSTMASTER: Send address change to SOLIA, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

Saint Basil the Great

Born in 330 in Caesarea in Cappadocia, St. Basil is one of the most popular saints as well as being titled: "Great Hierarch and Ecumenical Teacher."

Concerned with putting faith into action, Basil left a great career in the world for the monastic life and a life dedicated to defending the truth of the Orthodox Christian faith.

OUR COVER by Robert W. Gerwing

ST. BASIL THE GREAT, THE WISE

Born in 330 A.D. in a very pious and spiritual family, after his studies at Caesarea, Constantinople and Athens, St. Basil, called "the Great" devoted himself for all his life to God and His Holy Orthodox Church.

The first of "the great ecumenical teachers" as he is also called, St. Basil was directly involved in the main controversies of the Church in the 4th century which was the background where the practical opportunities of his teaching constituted a firm basis for the foundation of the Orthodox Church and faith.

The Cappadocian Fathers, among whom St. Basil is called "great," found their contribution in three main areas, crucial for the life of the Church in the 4th century: trinitarian theology; relation between Christianity and Hellenism; and monasticism.

But what was most important in all these issues was the fact that St. Basil, as well as the Cappadocian Fathers, not only understood the meaning of truth and the Orthodox faith, but they taught it pastorally and properly explained and expressed it in their teachings and writings.

Let us remember also that at that time the Roman Empire was still Hellenistic and it was very difficult for Christianity to penetrate the shell of that pagan mentality. But this problem was well resolved by the Cappadocian Fathers who adopted the Greek language and thus entering in that reality they transformed Hellenism from inside, without alteration of truth.

Another example of St. Basil's great wisdom was revealed in his dealings with the complex situation of monasticism St. Basil admired. Indeed the example of the most famous ascetics he met in his journeys through Egypt, Syria, Palestine and Mesopotamia. Following their example, St. Basil, together with St.

Gregory Nazianzus, even founded a cenobitic monastery not far from Neocaesarea, where they prepared "Philocalia," an anthology of Origen's works.

But in the 4th century there was a massive monastic movement of leaving the Church, as a reaction against the secularization within. But by going to the desert to dedicate their lives to prayer, the monks in fact, left the Church, making it a lay movement rather than a religious one.

Here, St. Basil's solution proved to be the wisest one: he found the way to integrate monasticism in the theology of the Church. Engaged in this work for monastic reformation, he wrote the "Rules," wherein he described monasticism as a way of living the Christian life.

Although St. Basil was an upholder of the Nicene faith, and fought against Valens who sought to impose Arianism, and was involved in a schism in Antioch, where personal animosities had resulted from the Arian crisis, he was never exiled or harmed by Valens because St. Basil used first his wise flexibility in seeking the unity of the Church. Against the state-supported Arianism he combined with wisdom intense activity and prudent silence, **but not compromise.**

Convinced that only a community of faith can bring a real unity of Church and success to Orthodoxy, St. Basil made serious efforts to reconcile the discussions between believers, to find a harmony between East and West, in spite of all hierarchical opposition.

Also, in the storm of many tendencies, St. Basil's writings and actions were ready answers to the major points of trinitarian doctrine and the Nicene Creed.

Through his trinitarian doctrine, St. Basil brought back the semi-

arians to the Church and fixed forever the meaning of the words "ousia" and "hypostasis."

The clarification of these terms by St. Basil contributed very much to the universal adoption of the Nicene "homousios," led finally to the definition of the Council of Chalcedon (451); and to the victory of the Cappadocian Fathers' position at the Council of Constantinople (381).

With the same perseverance and wisdom, St. Basil fought those who denied the divinity and place of the Holy Spirit in the Trinity. His treatise "On the Holy Spirit" is an example of Patristic "oikonomia" and together with St. Athanasius's Letters is considered the basic Orthodox doctrine of the Holy Spirit. Here, although he never explicitly called the Spirit "God," though he meant that, to shock not the reader of that time, and despite his rhetoric and syllogisms, St. Basil uses again his talent to help the Church to move safely away from another "imminent shipwreck."

St. Basil also used his wise mind to penetrate with his biblical doctrine of creation of the world, inside Greek mentality, without surrendering, like Origen, to Plato's or neo-platonistic philosophical ideas or some scientific theories of his time.

Breaking taboos of certain terms and founding a way for a Christian understanding, he definitely helped Church unity. His defence of Christianity was as an act of great love.

Known as an ecclesiastical statesman and organizer he was also a wise theologian and Christian.

As a priest, St. Basil was "a good counsellor, a skillful helper, an expounder of Scriptures, an interpreter of his duties . . . (St. Gregory Nazianzus).

As a bishop, he founded hospitals,

(continued on page 6)

FIRST ANNIVERSARY OF THE DEATH OF ARCHBISHOP VALERIAN

Thursday, January 28, 1988, will mark the first anniversary of the falling-asleep-in-the-Lord of His Eminence, Archbishop VALERIAN D. TRIFA.

All parishes and missions are to hold the **Memorial Service**, as prescribed on pages 56-70 of the "Funeral Service Book" published by the Episcopate. It is to be held on Sunday, January 31 after the Divine Liturgy or on Saturday Evening before the Vespers, January 30.

†Bishop Nathaniel

IN HIS OWN WORDS

From various publications, speeches and a manuscript which I had translated and yet is to be published, I have gathered a number of quotes in the Archbishop's own words to give a better insight in his thinking and character. They speak for themselves.

Rev. Fr. Vasile Hategan

"What really determined me to candidate for the office of bishop was the growing conviction that I had developed while living for nearly a year among the Romanians in America that there are many sincere and devoted Church members, but that they could not attain their full potential because of the lack of leadership . . . I was also taken aback by the obvious tendency of the few intellectuals who had emigrated from Romania to remain aloof of the rank-and-file Romanians in America . . . My thoughts wandered to the pioneer immigrants on the day I was trying to make up my mind and felt a desire to work alongside them and help in any way I could."

"It is not wonder when the time came to search out 'Nazis,' I was the perfect victim. The terrain was already prepared, intentionally or not. I am often asked: why did I not stop the avalanche of accusations and distortions before they took on such great proportions and became generalized. I tried, but my physical powers and my financial means were not enough."

"I often considered suing for defamation of character. I sought the advice of specialists on the subject going up to the president of the Trial Lawyers of America. I was discouraged from all quarters to ever hope to take on the large newspapers and national television networks, which have millions of dollars of insurance and the best possible lawyers to defend them in cases of slander."

"Justice, liberty and the pursuit of happiness are the cornerstones and fundamental principles of American religions and political philosophy. From an early age, an American child learns that one is innocent until proven guilty by a court of law. This principle did not apply in my case. The press, with the willing and enthusiastic cooperation of the investigatory organs, not only tried me publicly, but convicted me before I was able to defend myself in a court of law."

"My trial had a potential for much publicity during which American and world opinion would be masterfully focused on the Holocaust, Nazis, Fascists, corpses, etc. . . . I, the accused, would be only an instrument, a vehicle through whom publicity for the Holocaust would be made."

"When my enemies stooped so low to besmirch my good name and throw mud at me, accusing me of the most preposterous things, my greatest concern was not to allow one drop of dirt to fall on the Episcopate. In my reactions and stances, I always tried to be careful that they do not reflect on the good name of my church. A harsh word on my part, or a strong counter-attack, would ultimately end up in the press as the response of the 'bishop of the Romanian Orthodox Episcopate of America' and not the reaction of the individual Trifa. The fear that the prestige of the Episcopate would suffer, contributed substantially to my decision to renounce my American citizenship."

"In all the manifestations occasioned with my retirement and eventual departure from America, I was deeply moved by the sincerity, the love and the generosity of the parishioners whom I had served for 30 years. I could only explain this fine attitude by the fact that even though I did not achieve spectacular results, they understood that I used all my talents and energy given me by God for their welfare and did my utter best under the circumstances."

"As to my past political affiliations and activities, I can honestly declare that ideologically I subscribed and supported the Legionary Movement. As to formal membership, I can say that due to special circumstances, I was not listed in the rank and file of the organization. I came in contact with the Legionary Movement when I already had positions of leadership in the student groups. Students of all political persuasions belonged to those groups . . . there was a clear distinction between the general student organizations and the Legionary units."

"In the screening process, I was asked to sign a declaration that I never persecuted anyone for racial or political reasons. I signed it without hesitation because I knew in

(continued on page 5)

continued from page 4)

my conscience that I never persecuted anyone for any reason whatsoever."

"I don't have words in my vocabulary to express my gratitude and satisfaction to those laymen and priests who worked so hard to found the Episcopate and then sacrificed so much to maintain it. If there had not been such 'fools for Christ and His Church' we would not have had an

Episcopate today or any church for that matter."

"I am the first to admit that the Vatra is not the Episcopate, nor is the Episcopate the Vatra, but I am convinced that the Vatra will play a major role in the life of the Romanian Orthodox in America."

"I believe in the American judicial process, but it is my firm conviction I feel I have been denied due process in the protracted litigation."

VATRA GOLDEN ANNIVERSARY SOCIETY

In July of 1938, His Grace, Bishop POLICARP Morușca with clergy and faithful from across the United States and Canada, dedicated the old Boland estate to God's service and named it the "Vatra Româneasca."

The "Vatra" has been the center of all diocesan activities and a symbol of the unity of Romanians. On this occasion, the 50th Anniversary of the dedication, many clergy and faithful have requested the Episcopate Council to establish a society of donors to make offerings to God for his blessings on our families, parishes, and diocese.

The result is the "Vatra Golden Anniversary Society" which invites all to contribute to this fund

to the glory of God and to the honor of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Special recognition will be given to these members at the July 1988 Church Congress and the 50th Anniversary Festivities.

Booster	\$50
Contributor	\$51-\$499
Sustainer	\$500-\$999
Benefactor	\$1,000-\$4,999
Grand Patron	\$5,000-and over

Send to:

**VATRA GOLDEN
ANNIVERSARY SOCIETY**
2522 Grey Tower Road
Jackson, Michigan 49201

HIERARCHAL SCHEDULE

Tuesday, December 1. Vatra. St. Mary. Burial service for Anton Condorupis.

Saturday, December 5. Perrysburg, OH. Presided over the Episcopate Council meeting.

Sunday, December 6. Detroit, MI. St. Nicholas. Celebrated Divine Liturgy, presented sermon. Attended banquet, delivered speech. In the evening, attended the Inter-Orthodox Nativity Concert at St. George Cathedral. Attended reception. Delivered speech.

Thursday, December 10. Crestwood, NY. St. Vladimir Seminary. Attended meeting of Board of Trustees.

December 12, 13. New York. On Saturday morning, meeting with the Parish Council, Descent of the Holy Spirit, Ridgewood. In the eve-

ning, Verpers at St. Mary, New York. On Sunday, celebrated Divine Liturgy at Descent of the Holy Spirit, presented sermon. Attended lenten banquet.

Sunday, December 20. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Celebrated Divine Liturgy, presented sermon. Attended luncheon followed by annual Children's Christmas Program.

Thursday, December 24. Vatra.

St. Mary. Compline and Matins of the Feast.

December 25, 26, 27, 31. Southfield, MI. St. George Cathedral. On Christmas Day, celebrated Divine Liturgy, presented sermon, attended reception. On Saturday, attended Hora Unirii Christmas Program. On Sunday, celebrated Divine Liturgy, presented sermon. On Thursday, celebrated Vespereal Liturgy.

RED HORIZONS by Gen. Ion Pacepa

Order from: **St. Mary Society**
3256 Warren Road
Cleveland, Ohio 44111

Please send me _____ book(s) at \$19.95 each

Name _____

Address _____

City _____ Zip _____

(continued from page 3)

hospices and homes for the poor. Many pious stories tell us about St. Basil's uncommon wisdom and love for his own flock as well as for everyone in need of his help.

St. Basil was the only one among the Cappadocian Fathers called "the Great," indeed a proper characterization of this saint. However, taking in consideration only the great gifts and skills herein described, one also could call St. Basil the "Wise."

Fr. Marin Mihalache

ORTHODOX YOUTH, SAY "YES" TO CHRIST

In her journey through the centuries and for generations, the Orthodox Church strives continuously to answer the questions arising from the world and, inspired by the Holy Spirit, she has coped with the major unknowns and pains, heresies and moral issues. The Church, in our day is also confronted with countless problems, one of which is how to make the Word of God relevant to the new generations and how to involve the youth in the true life of the Church.

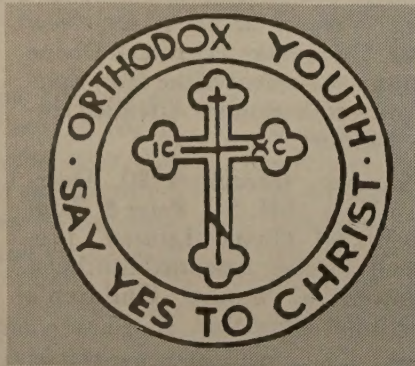
To answer, according to our abilities and our understanding of this fundamental call which our Lord addresses to us in these days, Orthodox youth organizations of the Youngstown area initiated a spiritual venture with the theme: *Orthodox Youth, Say Yes to Christ*.

A rally took place Sunday, November 15, 1987, at the St. Peter and Paul Ukrainian Center and was attended by over 500 Orthodox Christians, 15 parish priests from Northeast Ohio and Western Pennsylvania, by young people from various jurisdictions, who for that afternoon were all united in one soul and one mind to listen and dialog with the speakers, and to sing along with

the *Kerygma* group whose original melodies and words perfumed the hall with a beautiful Orthodox fragrance.

The speakers were: Rev. Fr. Peter Gillquist of California, Archpriest of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of America, who spoke about his experience in finding the true faith. It is noteworthy that Fr. Peter is a convert to the Orthodox Church, which he joined together with his evangelical group in which he served as a bishop. Basing his address on his past experiences with college students, he touched the hearts of those present at the rally, urging them to unite with Christ as Master of their lives, to accept Him as Mate at the mystical supper and to become Missionaries for His Gospel.

The second guest speaker was Daniel Byantoro, a graduate of the Holy Cross Seminary. Born in Indonesia, in his high school years he left the Islamic faith which he practiced fervently and became a Christian. The speaker discovered the Orthodox Church while a theology student in Seoul, Korea.

Now Daniel is the first Orthodox Christian of Indonesian descent who plans to return to his land to make the Gospel known to his 100 million co-nationals. He has already translated the Divine Liturgy of St. John Chrysostom into two of the currently spoken languages of his country.

His testimony was truly impressive and left a profound effect on the young audience. What impressed most was the mental and spiritual road by which he discovered Christ in a culture which denies Him; how he was drawn to the Lord, the Word

REMINDER

The Martha Gavrilă — A.R.F.O.R.A. Scholarship is available to women working on a post-graduate degree. This is a joint program funded by the Martha Gavrilă Trust Fund and ARFORA. The scholarship is in the amount of One Thousand Dollars.

Applications for the scholarship may be obtained by writing to: The Martha Gavrilă — A.R.F.O.R.A. Scholarship Committee c/o The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, Michigan, 49201.

**ALL APPLICATIONS MUST
BE RECEIVED BY THE
MARCH 30, 1988, DEADLINE.**

The Scholarship Committee

of God, without whom the world would never have known the Father.

As was already mentioned, the atmosphere spiritually enhanced by the *Kerygma* trio: Richard Michaels, Alan M. Shanbour and Patrick Kinder. The readers may order their tape at: Kerygma, 2705 Belmont Blvd., Nashville, TN 37212 for \$10.00 each. (See SOLIA, December, page 8.)

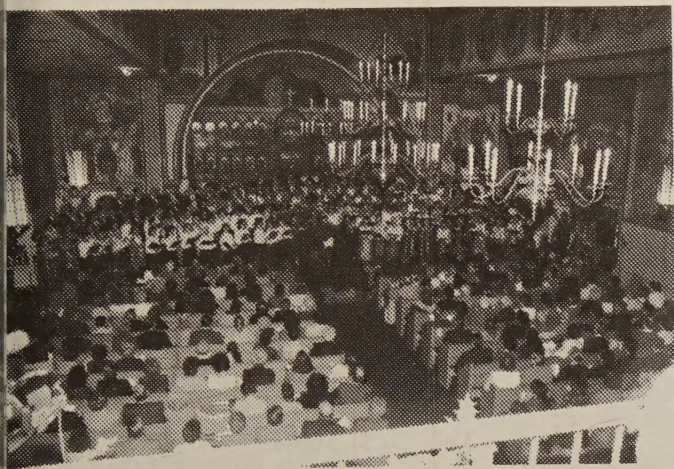
For the organizers, the wonderful turn-out at the rally was another sign of the effective operation of the Holy Spirit in the world and his Holy Church. Our happiness was crowned by the presence in our midst of His Grace Bishop Nathaniel, who in spite of his busy schedule, honored us. The presence of an hierarch was felt like the participation of the Lord Himself, who reminded us again: "Let the children come unto me, for to those is the kingdom of heaven".

The encouraging success of this year's event will surely sustain us in our efforts in the coming years. We also encourage other local clergy and youth groups to do likewise for the glory of our Lord Jesus Christ who blesses every good endeavor.

Fr. Remus Grama

FIRST NATIVITY OF OUR LORD CONCERT

St. George Cathedral: Southfield

A view of the mass choir and congregation seen from the balcony of the Cathedral.

On the evening of December 6, St. Nicholas Day, St. George Cathedral hosted the First Annual Detroit Nativity of Our Lord Concert in its sanctuary. Over 850 guests and singers were present in the diocese's Cathedral Church.

The concert was sponsored by the Council of Eastern Orthodox Churches of Metropolitan Detroit and was planned and carried out by the Cathedral's deacon, Rev. Fr. Leonte Copacia. Eight choirs responded to the invitation to present two choral selections. Each conductor decided on the songs and the language used. Music was poliphony, unison, in Greek, Slavonic, Romanian, Serbian and English. The forms were Byzantine, Russian choral and "American".

The Cathedral was festively decorated with greenery and floral arrangements. The icon-embellished walls surrounding the choir and assembly glowed with candlelight. Each choir presented its selections and as it filed out and the next group entered, the audience was led in singing Christmas carols. The smooth staging of the presentations was a major factor in the success of the evening.

After the final choir selection had been presented, the entire body of 220 singers processed into the church again to present two pieces as a mass choir. Deacon Copacia led the singers through "Praise ye the name of the Lord" and the tropar of the Nativity of our Lord. What powerful spiritual joy was felt by performers and listeners. A mighty voice of "one heart and one mind" in praise arose, resounding through the Cathedral. The "Alleluias" of the Psalm rose in crescendo after crescendo and the audience was visibly radiant as were the singers. Like a soaring bird, the music lilted to the rafters in grand vibrations of joy.

The overflow of guests was accommodated in the social hall and saw the program via television. A video tape was made and cassettes registered of the event. Faithful from most of the 30 Orthodox churches in the Greater Detroit area attended.

Following the concert, guests were received in the social hall where lenten refreshments were offered.

His Grace, Bishop Nathaniel was introduced and made appropriate remarks. "The unity of the Church in Detroit was obvious in the cooperation and efforts expended to make the concert a success", he said, "and the power of the Orthodox witness is only hinted at through this manifestation of unity in song." His grace observed that the program was "Scotch-taped" together with the singing of "traditional" carols learned and known by almost all of the audience: *Silent Night*, *O Little Town of Bethlehem*, *O, Come All Ye Faithful!*, *The First Noel*, all carols from western Christians nations," he reminded the assembly. "We must work and share our musical heritage with America, as have others."

"There should be a day on which Orthodox carols, our carols, are known and loved by our friends and neighbors," the bishop stated, "and perhaps tonight's event will be one of the major contributions toward that end"!

Rev. Fr. Deacon Leonte Copacia leading the mass choir in "Praise Ye the name of the Lord".

Choirs and choir directors participating were: St. George Romanian Cathedral, Mr. Julius Vidak; St. Clement Ohridski Macedono-Bulgarian Church, Mr. James Simonoff; St. George Antiochian Church, Mr. Raymond George; St. Lazarus Serbian Church, Dr. Millar Golusin; St. Mark Church, Mrs. Lisa Prokurat Franks; Holy Cross Greek Church, Mrs. Karen O'Reilly; Ss Peter and Paul Church, Ms. Pauline Costianes; Ss Peter and Paul Romanian Church, Mrs. Linda Lawson; individual members from St. Thomas, St. Nicholas Greek Church and All Saints Russian Church.

(continued on page 8)

AROY Board Meets

The weekend of October 30-November 1, 1987 the Executive board of AROY convened in Dearborn Heights, MI for its autumn meeting. Friday evening the Board hosted a reception for members of the Dearborn chapter in recognition of its successful efforts in hosting the 38th Annual AROY Conference.

On Saturday morning, prayers were offered by Rev. Fathers Lawrence Lazar, AROY Spiritual

Advisor, and Romey Roscoe, host Parish Priest.

The meetings lasted late into the afternoon. At lunch, the board attended the Church School's "Halloween Party." After vespers, a social was held at the home of board member Rick DeMartini.

Issues raised at the meeting included: the sale of the current computer and the purchase of an updated model; criteria were set for participation on the local and national levels in sports tournaments; discus-

sion was held concerning a national fund raiser; entertainment for the Church Congress was discussed and financial, committee and liason reports heard.

Sunday morning the Board attended Divine Liturgy and were present for dinner which followed. On the whole, the weekend was truly one of serving, witnessing and socializing in the faith.

Frances M. Opritz
AROY Member at large

CONCERT: *(Continued from page 7)*

Video tapes (VHS or Beta) are available for \$25.00 plus \$1.00 mailing and cassettes of the music (a) or the music and entire program (b) for \$7.50 plus \$1.00 mailing from:

Nativity Concert
St. George Cathedral
18405 W. Nine Mile Road
Southfield, MI. 48075
Tel. (313) 569-4886

PASTORAL VISIT TO NEW YORK

On December 10, His Grace, Bishop Nathaniel was present as a trustee for St. Vladimir Seminary in New York at its annual meeting. The gathering was held at the seminary following a dinner at which members of the faculty and board shared ideas and a meal. The seminary is in the midst of an expansion program which would include the building of a new library and facilities for married students. The increased number of students was taken as a sign of the growth and importance of the seminary as an institute of higher learning and preparation of young people to serve the Church.

On Saturday morning, December 12, His Grace met with members of the parish council of the Descent of the Holy Spirit parish, Brooklyn, in the home of the parish priest, Rev. Fr. Viorel Dumitrescu for discussion of parish needs.

In the afternoon, the Bishop came to St. Mary parish in Elmhurst and held the service of vespers with the Rev. Frs. assisting: Casian Fetea, parish priest, Dumitru Sasu, Dimitrie Tatulescu, Gheorghe Calciu, Viorel Dumitrescu, Gheorghe Schiopu, Gheorghe Cojanu.

After the service an agape was held in the church parlours for the visiting clergy and guests.

On Sunday morning, His Grace served the Hierarchal Divine Liturgy for the Descent of the Holy Spirit parish assisted by the Rev. Frs. Viorel Dumitrescu, parish priest, Gheorghe Calciu and Ionel Vinchici.

An assembled community of over three-hundred faithful were present for the service and to hear the ser-

mon. At this time, regular services are being held at a local Roman Catholic church.

On Sunday evening, the Bishop was the guest of Rev. Fr. and Dna Preoteasa Casian Fetea; he returned to the Vatra on Monday.

Both St. Mary parish and Descent of the Holy Spirit serve the needs of the Romanian community in Greater New York as sister parishes to St. Dumitru the first parish and Three Hierarchs.

At St. Mary parish in Elmhurst: l. to r. Rev. Frs. Cojanu, Fetea, His Grace, NATHANIEL, Tatulescu, Sasu.

Episcopate Council Meets

The Episcopate Council met in its annual session for 1987 at Perrysburg, Ohio, on December 5. **Present were:** His Grace, Bishop Nathaniel; Rev. Fr. Laurence Lazar, Secretary; Rev. Fr. Richard Grabowski, Treasurer; Messrs Constantin Ardeleanu and Charles Chetian, Auditors; Rev. Frs. Constantin Tofan, Pandeleimon Stanciu, Romey Rosco and lay members; Eleanor Bujea, Constantin Marandici, John Martin, George Muntean, Eugenia Poroch, Avram Srbu; ex-officio Arfora President, Pauline Trutza; Aroy Vice-president, Greg Nutial; U.S. Brotherhood Chairperson, Sanda Carulea and the legal advisors, John Sibisan, John J. Regule and Ronald Muresan.

Among the reports were those of the Treasurer who noted that the finances of the Episcopate are still very much adversely affected by the mis-use of funds perpetrated by John Nika. In as much as the Episcopate ignored all of the financial obligations of the various trust funds, it was forced to borrow money to cover those expenditures. Major programs of the Episcopate and normal maintenance have been greatly affected by that loss.

Nevertheless, with assistance from the Orthodox Church in America, with help from the Episcopate auxiliaries, the proposed budget of the Department of Mission was accepted as covered by financial assistance from those organizations.

The Council ratified the action of the Board of Trustees of the Holy Dormition Monastery in Terre Haute to purchase land in Rives Junction, Michigan. In as much as the parish of St. Andrew is again empty, the Council asked the Bishop's office to see to the future purpose of the property.

Ratification of the sale of some land at the Big Wolf Lake property was made. This land, a number of feet adjacent to our property had

been infringed upon by previous owners and built on. Therefore to ascertain the rights of the Episcopate and clarify the situation our legal advisor worked with the purchaser's attorney to settle the request.

Activities at the Holy Cross parish in Alexandria were reviewed by the Council which supported previous actions of the Bishop's Office to settle the differences agitating the community. Mr. John Sibisan will represent the Episcopate at the parish's annual meeting.

A petition from St. Mary English speaking community in Virginia was reviewed and tabled for further information.

The petitions of a number of clergy were heard and the results of the acceptance of their petitions will be reported in another issue of the SOLIA upon receipt of their "Oath of Loyalty" to the Episcopate.

The Council also ratified the Bishop's appointment of Dr. Eleanor Bujea and Mr. Constantin Marandici to serve the Episcopate Tribunal for this term.

Discussion was held for the 50th anniversary of the dedication of the Vatra and it was unanimously proposed that the Episcopate Office invite a number of dignitaries for the celebration. As part of the celebration a special cultural program will be held over the 4th of July weekend.

The Episcopate will also participate in "ROMFEST 1988" a special commemoration of the 70th anniversary of the Unification of Greater Romania in 1918.

Attorney Ronald Muresan, representing the Detroit firm of Cotichio, Zotter, Sullivan, et alii, presented a report on the progress of the court cases against Mr. John Nika and the First National Bank of Detroit. At this meeting, the report was essentially that of before: that the hearings will begin and the usual court system followed.

YES, VIRGINIA, THERE IS A GOD!

This month's issue of BETTER HOMES AND GARDENS has an interesting article entitled, "SPIRITUALITY: A New Source of Strength of Today's Families." The author states that "No matter what their theology, respondents (there were 80,000!) tend to focus on doing the right thing for their children and for themselves, and seek direction through their religious and spiritual pursuits."

Replied one of the correspondents, "I think religion plays a far more important role in many families than most of the media realize." Some believe that the "graying" of America is a factor in increased religious/spiritual awareness. An older Indianan said: "With age, you get to be a believer."

The quest for spirituality often seems to come with giving birth: "the need to provide an ethical framework basic on traditional values for one's children becomes a priority."

(continued on page 12)

The Council had requested of the Juridical Referee a judgement on the status of John Nika in positions within the parish of St. Nicholas and the Episcopate with the following response to the Council:

"In as much as Mr. John Nika has not clarified his position relative to the handling of the Episcopate Funds entrusted to him as Juridical Referee I render the following decision;

That Mr. John Nika be immediately suspended from any parish office he may now hold. This suspension should be for any future election to office in any parish or organization under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America until restoration and return of the Episcopate Funds that were entrusted to him."

Approval of the Vatra Golden Anniversary Society was given and endorsed by the Council. (See elsewhere in Solia.)

(continued from page 2)

Church). There were two sons in the family and both attended school in Caesarea where they met Basil and his brother Gregory. Casarius, the other brother became a physician and lived his life at the court in Constantinople (he, too, was recognized as a saint). The younger Gregory had an inclination toward law, and for that reason he went to Alexandria. Like Basil, although he was of a Christian family but had not yet been baptized. He also went to Athens and there again continued his friendship with Basil.

After finishing his education, Gregory returned to Nazianzus, and instead of following a practice in the legal field, he chose to assist his father, Bishop Gregory. Basil, in the meantime had begun his monasteries and called his friend to join, which he did and stayed for two years. His father, however, called him back to help with his work in the diocese.

His father was planning to ordain him as a priest and he ran away, back to the monastery and stayed there for ten weeks but finally returned and was ordained. In time, Basil, his friend was consecrated metropolitan of Caesarea and soon, over his objections, had Gregory named Bishop of Sasima. His friend

was angry and from then on their friendship suffered.

At one point, Gregory was named to the see of Constantinople, a position he little desired. His simple way of life and humble appearance did not endear him to the worldly people of the capital. He began to preach in one of the smaller churches, his sermons soon attracted more and more people, intellectuals and scholars of the time.

Opposition to him continued to grow by those who did not like the purity of his faith and intensity of his message and, as he himself had never wished to be a priest nor a bishop and much less the patriarch of Constantinople, he preached a farewell sermon and withdrew to a quiet place and led a simple monastic life. He also bears the title of "theologian" for the beauty and clarity of his doctrine.

St. John: the Golden Mouth

The title, "golden mouth" was given to him by his admirers not by those whom he chided and upbraided. A controversial figure, John was either loved or hated. An unattractive man, he lived a singular life in the midst of the splendor and wealth of Constantinople.

Born in the great city of Antioch, the great center of Hellenism in Asia, John also enjoyed the privileges of great wealth and education.

An outstanding student, he was acclaimed in his pursuit of law. Once a lover of the theatre, the forum and schools, John lost interest after having spent time with St. Meletius, Archbishop of Antioch. He soon was baptized and decided to become a monk. His mother's tears, however prevailed and he remained near her until her death and then joined a community of monks. In the year 386 he was ordained a priest and in 391 was consecrated bishop.

He preached with great power. "Heaven is for those who do positive good, not for those who merely abstain from sin," he thundered! "Your chief concern as you walk

through the public places is not to dirty your shoes, but you let your soul grovel while you are so worried

about your shoes. Shoes are supposed to get dirty. If you can't stand it, wear them on your head! You laugh, but I weep that you have mixed values."

He exhorted the people to receive communion often and to do so orderly and preached against using black for mourning.

He was angry when the people did not listen to his sermons: "You pay more attention to the decrees of the Emperor than you do to the Word of God!" He was a strong opponent of slavery and urged the parishes to "buy" slaves and free them. "The World is like a household wherein all the servants should receive equal allowances because all men are equal, since they are brothers."

John was called by the Emperor to the seat of Constantinople and nothing was right there! From the beginning he had problems with the clergy whom he reprimanded and the monks and the civil authorities. Worst of all, he preached against the frivolosity of the court women, and in particular against the Empress who became his bitter enemy. When the sides were taken, the "Golden

(continued on page 13)

PARISH BULLETIN NOTES

St. Louis, MO. St. Thomas. A special inter-Orthodox Vespers was held in honor of our patron saint, attended by area clergy and faithful, followed by refreshments and good fellowship. Next day, a Festal Divine Liturgy was held, with a well-attended dinner later . . . Our new ledge system began with an enthusiastic kick-off dinner and we are hoping for fine results in this phase of our stewardship.

Canton, OH. St. George. The Church School sponsored a covered dish dinner and for entertainment had a marionette performance of the Nativity . . . Our annual Holiday Craft Fair was a great success.

Chicago, IL. Holy Nativity. Our church had a fine celebration in honor of our 48th Anniversary . . . Several parishioners have contributed toward the cost of a new large refrigerator . . . Our pre-lent Thanksgiving dinner was well attended . . . Everyone who attended our Harvest Grape Dance had a wonderful time.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Congratulations to artist Gus Moran for his paintings displayed in a five-man exhibition at a local art gallery . . . Food baskets were prepared and donated to the needy during Thanksgiving . . . Michael Agostin received a National Merit Scholarship letter of commendation award for his outstanding scholarship . . . A solid silver and gold-plated icon of St. Dimitrie was donated by the Retirees Fellowship. We also received many other beautiful donations to be used in the service of God: Mother of God icon, eight iconostasis light holders, a crystal cruet and tray set, table covers, silver censer, brass candle stands, and a silver icon of the Savior. Thanks to all.

Elmhurst, NY. St. Mary. We thank the Tocaciu family for donating our October banquet . . . We are grateful to all the donors of our Coffee Hours at which our parishioners enjoy good fellowship and friendship.

Regina, Sask. St. George. The Church School Cookbook is ready for sale . . . Good eats and good times were enjoyed at our first annual Harvest Banquet & Dance and our annual Fowl Supper.

Hermitage, PA. Holy Cross. John Shank, Sr. planted four walnut trees on our grounds in memory of John Barbu. These are trees grown from nuts brought over from Romania in 1920 . . . The Ladies Auxiliary hosted their annual, well-attended St. Paraschiva banquet . . . A "Trivial Pursuit" was held for adults, with each one bringing a snack to share during the fun-filled evening . . . AROY sponsored a special visitation to all the sick and shut-ins, bearing gifts, and offering love and companionship . . . They also welcomed Sister Susan from Transfiguration Monastery who spoke to the Church School Senior High students.

Chicago, IL. St. Mary. Elena Ladan, Ladies Auxiliary president, its members, and all the parishioners are pleased at the wonderful turn-out for the activities connected with the installation of Fr. Gage as parish priest . . . The Auxiliary's special fund will be used to clean or replace necessary vestments needed in the church altar . . . Fr. Gage blessed 12 new icons of major Orthodox saints donated by various parishioners . . . An Adult religious education course has been started.

Warren, OH. Holy Resurrection. A lively discussion, prayer, and good fellowship are on the agenda each Tuesday evening at the Adult Study Group . . . Our Pre-Christmas steak dinner and the church raffle proved successful.

Alexandria, VA. Holy Cross. Everyone contributed and worked hard to make our Rummage Sale a success . . . Fr. Prisacarou has compiled a brief summarization in English of the Orthodox marriage ceremony in order to make everyone more aware of the customs and procedures involved.

St. Paul, MN. St. Mary. A potluck dinner was held for the benefit of the Descent of the Holy Spirit Mission Church in Brooklyn, NY . . . Thanks to Rose Polacec who shared her lovely garden flowers to decorate the Holy Altar . . . A collection of food was made for the local "Food Shelf" . . . Congratulations to Phillip Toconita who was named "Coach of the Year" for leading the local high school's soccer team in an outstanding year.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. The Church School has received a television monitor and video cassette player for their use . . .

Youngstown, OH. Holy Trinity. The Church School children worked on posters to be displayed at the civic "Keep Christ in Christmas Program" during the month of December . . . A picture gallery of our past clergy and bishops has been completed and is on display in our social hall . . . The Ladies Auxiliary sponsored a successful homemade donut sale . . . Congratulations to Fr. and Psa. Grama on their naturalization as citizens of the U.S.!

Akron, OH. Presentation of Our Lord. Ak-ROY are selling napkins and "Entertainment" books . . . Our parishioners took part in the "Shoes for the Needy" benefit project . . . A Mini-Retreat by the Orthodox Christian Women of Akron was held at our Church . . . Fr. Lazar attended the first in a series of workshops concerning clergy and the dying, at Beth El Congregation.

IN MEMORY

JOHN BARBU, JR. 1910-1987

John Barbu, Jr., 77, member of the Holy Cross parish in Hermitage, Pennsylvania, died suddenly of a heart attack on October 13, 1987. His pastor, the Rev. Fr. John Mancantelli, assisted by Rev. Frs. Nicolae Moldovan, Vasile Hategan, Richard Grabowski, Remus Grama and Michael Polanichka officiated at the funeral service in church and the interment in the family plot at Oakwood Cemetery. A prayer service held the previous evening at the funeral home was served by the Rev. Frs. Mancantelli, Moldovan, Hategan and Laurence Lazar.

Following the interment, the Ladies Auxiliary of the parish served a requiem meal for the many friends who had come to pay their last respects.

John Barbu, Jr., was born in Romania on June 27, 1910. After graduation and working as a draftsman, he was brought to this country by his father in 1938.

He married Victoria Luca of Farrell, Pennsylvania, in 1940. He then continued his studies in design engineering for 2 years at Youngstown State University. After becoming an American citizen he served in the Engineer Corp of the U.S. Army and following a back injury, he was transferred to the Medical Corp which he served for over 2 years. After his discharge, he went into business until his retirement in 1976.

He held a number of offices, (president, secretary) in his parish and in other local Romanian organizations. He was also active in a number of fraternal, civic, social and service organizations.

Among his survivors, besides his wife Victoria, are families of Father and Dna Preoteasa Vasile Hategan of Cleveland; Mr. and Mrs. John Hate-

ANTIOCHIAN ARCHDIOCESE SENDS RELIEF TO HOSPITAL

Upon request from the administration of the St. George Orthodox Hospital in Beirut, Lebanon, the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America immediately sent medications totaling \$30,000.00 to help alleviate the terrible shortage of the hospital in war-torn Lebanon. 5,000 ampules Pavulon and 2,040 vials Anectine were sent by air to the Beirut International Airport, where the shipment was met by The Most Reverend Metropolitan Elias (Audi) and Salam S. Rayes, Hospital Director.

The Most Reverend Metropolitan Philip (Saliba), Primate of the North American Archdiocese has declared 1988 as the beginning of a massive drive to help this hospital minister effectively to the needs of the suffering people of Lebanon, regardless of religious affiliation or nationality. St. George Hospital treats patients free of charge if they are unable to pay for services.

Donations may be sent to: **St. George Hospital, c/o Antiochian Archdiocese, 358 Mountain Road, Englewood, New Jersey 07631.**

gan of Cleveland; Mr. and Mrs. Val Luca of Youngstown; and Mr. and Mrs. John Luca of West Middlesex, plus many God-children and couples whom he sponsored at marriage.

John Barbu, Jr., was a generous supporter of the Episcopate, his parish and societies.

"Amongst Thy Saints, O Lord, give eternal rest to the departed soul of Thy servant."

YES, VIRGINIA:

(continued from page 9)

Of all respondents, 96% believe in God, and 80% say they believe in a personal God; 10% believe in God as a force, idea or principle, and 5% believe in a combination of both concepts.

Most of the respondents, 80% want "Spiritual Development from a religious organization while only 46% desire a "Path of Salvation" from it. 68% are guided by prayer and meditation in a spiritual dilemma and find only 6% support from the group.

Some 89% believe in eternal life; 87% in heaven; 86% in miracles; and 76% in hell.

The religious affiliation chart reads: 71% Protestant, 15% Catholic, 1% Jewish, 2% other and and no religious affiliation, 9%.

One can wonder what Orthodox Christians would respond to the same questions. Would their answers be the answer the Church inspires or those resulting from the influence of "Religion in American Life"? There is a certain vagueness in our communities which would well be put to the test under the microscope of such a questionnaire.

Would doing the "right thing" be the basis for our people to act and what is that "right thing?" Do we also, "become religious" with "age?" What are the "traditional values" and based on what are they for the Orthodox Christian.

While we may not take a survey of ourselves, the world does through observation of our lives. It ought to be simple for our neighbors to take pen in hand and fill out the questionnaire about us by our lifestyle and actions as neighbor and friends.

Yes, Virginia, there is a God: Do Orthodox Christians, however, believe in the one and same God? Let's take a personal survey and add up our own community/parish score!

O.M.

SOLIA

PRAYER FOR FORGIVENESS

*"Forgive us the wrongs we have done, as we forgive the wrongs that others have done to us."
(Matthew 6:12)*

*When we pray to be forgiven as we forgive
we wish we were kinder, we know
we are weak
if hit, we don't turn the left cheek
for a slap, but we snap. We don't
accept brothers,
we don't always avoid judging
others
we don't equally share with our
brothers
vengeance too often we wreak
and yet, through prayer, forgiveness
we seek.*

*We know, only You can help us,
O Lord
to learn forgiveness over discord.*

*Help us renounce bitter resentment
and obey to Your sacred
commandment
whether friend or foe made us suffer
more
with hate, or abuse, or by shutting
the door.
We call for Your help when we
strive
while carrying open wounds
through our life
when we try to remember in our
hearts
that in all what's wrong we too
had our part.*

*We promise our forgiveness to be
complete and for all
when humbly, O Lord, for Your
mercy we call.*

Alexandra Roceric

THREE HIERARCHS:

(Continued from page 10)

mouth" was sent into exile but the faithful responded so vehemently against the action that he was recalled and forced to return. The people guarded John in the cathedral but the emperor refused to attend church services. On Eastervigil, soldiers came into the church, scattered the faithful and desecrated the altar. John was again sent into exile and violence prevailed throughout the capital. He was sixty at this time and the emperor sent word to his soldier guards to beat him and force him to journey into the cold winter weather in order to hurry his death by "natural" causes. They succeeded, for he died along the way to his next place of exile.

Thirty years after his death, his relics were ordered to be brought back to the capital by Emperor Theodosius II who, putting his head on the coffin, prayed St. John the Golden Mouth for forgiveness for his parents who had treated the saint so badly.

ST. ANTHONY THE GREAT

Born in 241, a time of relative peace in the Church, Anthony was born into a Christian family. This meant they were not full citizens and lived in the fear of persecution but nevertheless, by the fervour of their faith, were content in the Lord. He learned, as did most people of that day, the Scriptures by heart. Printed books were rare and memorization was the form of learning.

When he was about 18, his parents died and he became the guardian of a younger sister. He heard the priest read the Gospel saying, "Sell all you

have if you wish to be perfect and give it to the poor!" He sold half of his inheritance and gave it away. Again he heard the words of the Gospel say, "Don't worry about tomorrow" and he sold the remainder and gave the money away and sent his sister to live with a community of women.

From a life of relative ease and care he had to work at weaving baskets to make a living and in so doing, people came to him and by his kindness listened to his council. Anthony lived alone for many years but others came and lived nearby. In time, they made him a kind of superior and his life was lived in prayer and fasting. A cheerful man, a good listener, a wonderful confessor, Anthony lived to be ninety years old when he died.

CACOONING: OR, THE "IN THING"

It appears now that the age of the Yuppy is being re-assessed for certain values. Having accomplished so much, danced 'til dawn, had the second house . . . car . . . etc. . . etc. . . etc. . . the hour has come when the "successful" are staying at home and not buzzing around from party to party, affair to affair.

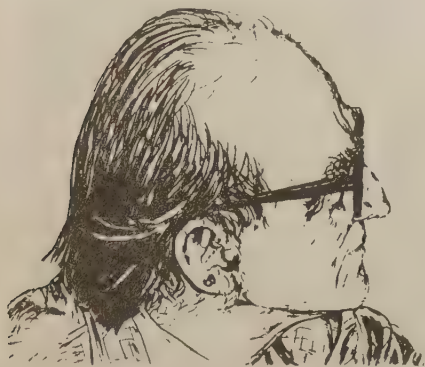
But this isn't due to the fact of them being tired or exhausted, oh no! They don't need rest, nor is it due to aging but to the reasonable choice of "Cacooning," literally staying home and experiencing that novelty, "homelife," values and inner quest.

Call it whatever and however, it is true that in the end there are just so many hours in the day and in one's life and the time comes for the inner men to take control of the external and hectic pursuit of the worldly fellow.

Included in "Cacooning" may also be times of reading (the Scriptures?) and introspection (prayer?) and being together in one's family unit (Services?). Yes, the Yuppy has come of age!

O.M.

MIRCEA ELIADE ORTODOXIE

Apusenii se nasc în catolicism. Răsăritenii ajung la Ortodoxie.

E nevoie de o serie întreagă de experiențe sufletești pentru a căpăta acea stare de spirit care e Ortodoxia. Conștiința, funcționând pe toate planurile și cu toate ramificațiile, își găsește firesc echilibrul în Ortodoxie. Nu trebuie să precipităm „convertirea.” Ea se va împlini, așa cum înfloresc pomii — când sufletul se va fi îmbogățit îndeajuns, suferind îndeajuns.

Ortodoxia e, pentru noi, Creștinismul autentic, care trebuie actualizat în proaspetele și calde fapte sufletești. Trebuie să fim creștini — pentru a găsi un sens vieții, sens care să întrecă simpla umanitate și să cuprindă din acel suc al metafizicii, care singur ne orientează. Creștinismul ne luminează o axă centrală în Univers și în noi înșine. Acele conștiințe care trăiesc efectiv o viață sufletească — nu pot îndepărta altfel sentimentul tragic al existenței decât prin creștinism. În dreapta și în stânga — nu e decât gol. Alunecăm în gol, și sfârșim roși de desperare, chinuiți de o problematică filosofică greșit pusă, sau oprindu-ne pe poziții sceptice, sau evadând într-un păgânism, senzual care nu poate dăruî nici încăi uitarea.

Firește, vorbesc aici despre acele puține conștiințe de elită, care înțeleg să-și valorifice viața și să viețuiască după un tâlc metafizic. Conștiințe care sufereau tragica izolare în fața unui Destin orb — înainte de Christ. Dar Christ a coborât asupra omenirii mântuirea. Apariția Lui înseamnă pentru noi axa centrală, nucleul de viață, de elan, de dragoste, de creație. Christ dovedește realitatea transcendentului și posibilitatea de a-l ajunge prin experiența religioasă. Omul nu mai e singur cu soarta. Acele suflete, nefericite, care se ridică deasupra fiziologiei și a instituțiilor civile — nu mai sânt în primejdia disperării. Cunoașterea lui Christ — deși de esență pur mistică, înfăptuindu-se pe plan mistic — transfigurează conștiința, o îmbogățește cu roade dulci, zămoase. Cel care cunoaște (iubește) pe Christ — e un om cu măduva spinării întreagă. Creștinul înțelege viața — fapt de o considerabilă însemnătate, ce întrece cu mult comorile științei și ale filosofiei! Creștinismul stăpânește sensul vieții — care nu e un sens tragic. Sau, în orice caz, de un tragic omenesc.

Să lămurim. Înțelegeți tragicul insurmontabil al grecului — singur în fața unui destin irațional, imoral, străin? Tragicul creștin e altul: neputința de a rămâne întotdeauna creștin, dualismul carne duh, slăbiciunea care îl târăște — și e bine să-l târască — în viața păgână, senzuală. Tragicul vieții creștine e fecund. Pentru că pe acest dualism dureros carne-duh se întemeiază cel mai mare bine al umanității: personalitatea. Eu cred că numai un creștin poate avea o personalitate, care, pentru mine, înseamnă: echilibrarea într-o sinteză originală a celor două tendințe potrivnice.

Viața creștină înseamnă siguranța valorii sufletești și a permanenței acestei

valori. Așadar, optimism, încredere, drum-drept, rodnicie.

Și cu toate acestea, astăzi nu oricine poate ajunge ortodox. Sânt cauze multe care împiedică cunoașterea imediată și intimă a faptului creștin. A trecut — între noi și acele fericite prime secole după Iisus — istoria. Au trecut, deci, formații spirituale care au barat drumul scurt către Ortodoxie. Dacă voim să rămânem sinceri până la urmă, trebuie să mărturisim: acei dintre ortodocși care au dus o viață lipsită de neliniști și experiențe lăuntrice, nu sânt adevărați ortodocși. Cred, poate; dar nu știu să creadă și nu cunosc prețuirea credinței, când sufletul se întoarce de pe pustiile învățăturilor lumesti.

Așadar, noi, cei tineri — vom ajunge, nu ne interesează când, creștini ortodocși. Nu va lipsi nici unul, dintre acei care au gustat sensul metafizic al vieții. Acum — nu am ajuns. Dar știm că vom ajunge. Nu ne e teamă să greșim, pășind alături de drum. Pentru că știm că există un drum drept, care ne e menit.

Dealtfel, ceea ce e frumos în noi e faptul căutării. Noi căutăm — și suferim pentru aceasta — ceea ce alții se mulțumeau a primi de la preoți nu întotdeauna de ispravă, și apoi uitau într-un fund de suflet. Noi voim un creștinism efectiv — adică rezultatul unei experiențe, proaspăt, greu de sensuri, cald de viață, strălucitor de daruri. Care să ne prefacă, să ne facă din oameni — oameni de ai lui Dumnezeu, adică suflete în trupuri, suflete ce caută să asimileze și să răspândească valori Dumnezeiești în lumea valorilor bestiale sau, rareori, a valorilor omenești.

Ortodoxia ne silește să renunțăm la o parte din viață? Ortodoxia nu ne

ilește nimic. Faptele pe care le facem sub înrâurirea ei sînt fapte firești, care nu ne multilează viața — pentru că viziunea acestei vieți e schimbată. Un ortodox poate fi ascet sau păcătos. Ce însemnătate poate avea faptul acesta? Experiența religioasă, dragostea către Christ — rămâne aceeași.

Așadar, orice drum ar apuca, o conștiință contemporană ajunge la creștinismul ortodox. Poate lucrul acesta se va împlini târziu, spre sfârșit de viață tristă. Dar se va împlini. Și el va fi lumânarea de pe urmă. Care, la

unii, se va rosti: Cred într-unul Dumnezeu. Iar la alții va transfigura viața, făcând-o rodnică, adâncind-o, lărgind-o și exaltând-o până la proporții de vis. Iar de alții, lumânarea va aduce hotărârea renunțării la viață. Renunțare eroică, pe care toți trebuie s-o jinduim, și către care nu se înalță decât personalitățile autentice și crunt încercate în lume.

(Nota Redacției: Textul este reprodus după o sursă, alta decât originalul. Orice posibilă inadvertență ar fi întâmplătoare.)

til, uzând cu măiestrie de un limbaj subtextual de o mare forță.

În gândirea, scrisul și vorba sa se subînțelegea întotdeauna drama neamului. Izolarea sa la Păltiniș și la mănăstire trebuie interpretată ca o formă clară de disociere față de tot ce stă în Țară sub semnul regimului. Acest fapt îl cunoaștem nemijlocit, din propria sa mărturisire!

În România numele lui Noica a fost în ultimii 10-15 ani pe toate buzele: îl citeau țărani, dascăli satelor, muncitorii, elevii și studenții. Profesorii universitari căutau cu umilință favoarea de a sta de vorbă cu el.

A murit către sfârșitul acestei triste toamne Românești în stațiunea montană Păltiniș de lângă Sibiu — unde se întorsese probabil să scrie — cu încă o speranță zdrobită: Revolta de la Brașov n-a reușit să-l răstoarne pe tiran!

Împlinise 78 de ani și era încă tânăr; avea acea "tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte" de basm, pe care el însuși o evocă într-o carte și, care de fapt, este însuși destinul său de excepțional autor.

A fost un om bun, blând, cald și modest, de o infinită delicatețe. Era profund creștin, profund ortodox și Român incomparabil.

Glia Țării a închis poarta de dincolo peste încă una dintre cele mai strălucitoare minți pe care le-a dat acel neam oropsit de Români.

Ca și Socrate, Noica a ținut să moară în Cetatea lui.

S-a stins în mireasmă de brazi un far de pe culmi, o mare candelă de dor, în împrejurări pe care încă nu le cunoaștem.

Viorel Cucu

†Constantin Noica

În numărul din 6 Decembrie, 1987 al ziarului **Plain Dealer** din Cleveland, la rubrica **Obituaries** a apărut știrea morții filosofului și scriitorului Român **Constantin Noica**. Vestea ne umple de tristețe, întrucât C. Noica a fost, fără îndoială, personalitatea Românească cea mai însemnată din Țară a ultimilor ani.

Faptul că ziarul **Plain Dealer** publică această știre este o cinste pentru presa din Cleveland, o onoare pentru Români și o recunoaștere a valorii lui C. Noica mult dincolo de hotarele tristei Români.

Constantin Noica s-a născut în anul 1909, în localitatea Grosu, județul Ilfov. A studiat filosofia, fiind coleg de clasă și de generație cu Mircea Eliade, Emil Cioran, Mircea Vulcănescu, ca elev și apoi ca discipol al marelui profesor Nae Ionescu de la Catedra de Filosofie a Universității București.

În perioada interbelică, C. Noica a fost redactor la revista **Credința**, unde s-a remarcat prin admirabilele

sale "cursive," articole de înaltă cugtare, simțire și atitudine Românească.

C. Noica a întreprins remarcabile studii de istoria filosofiei ("Viața și filosofia lui Rene Descartes.") de exegeză filosofică (a se vedea notele și comentariile de la volumele lui Platon, traduse în Românește) și a publicat eseuri și scrieri originale de filosofie: "Mathesis sau lucrurile simple," "Rostirea filosofică Românească," "Sentimentul Românesc al ființei," "Despărțirea de Goethe," "Eminescu-sau gânduri despre omul deplin al culturii Românești," "Devenirea întru ființă," etc. A publicat, de asemenea, cărți dense de logică și ontologie, de o genială originalitate.

În cultura Românească C. Noica este asociat cu nume de pe cea mai înaltă treaptă ca Dimitrie Cantemir, V. Pârvan, Eminescu, Lucian Blaga. După instaurarea comunismului în România a trăit din plin tragedia Țării, plătind vina de a gândi cu opt ani de închisoare și cu peste 20 de ani de domiciliu forțat.

La ieșirea din închisoare i s-a dat un post de cercetător la Centrul de logică din București. În ultimii 15 ani, ca pensionar s-a retras la Păltiniș (Iarna) și la Mănăstirea Căldărușani (vara) ca să-și redacteze opera. Ocazional a ținut conferințe la care publicul a participat cu un entuziasm fanatic.

C. Noica a fost un orator fin și sub-

SFÂNTUL ȘTEFAN ÎNȚĂIUL MARTIR AL CĂREȘTINĂȚĂII

(Continuare din numărul trecut)

Pentru Iudeii înfuriați, această afirmație era o dublă blasfemie: întâi, pentru că un adversar la sinagogii — așa îl socoteau ei pe sfântul Ștefan — pretindea că are o viziune cerească — ei nu puteau admite acest lucru — și în al doilea rând, pentru că îndrăzne a să-L așeze pe Mântuitorul la dreapta Tatălui ceresc.

Nu se scurseseră decât puțini ani de când Hristos fusese răstignit ca impostor și tulburător al ordinei, nu se stinsese deloc ecoul învierii și a înălțării Lui la cer, căci grupuri de fanatici mărturiseau acest lucru și îl propoveduiau aproape în extaz, rătăcind multe suflete. Și acum, la această judecată la care Iudeii speraseră să obțină de la Sfântul Ștefan o declarație de desvinovățire, de recunoaștere a rătăcirii și, poate, de desvăluire a cine știe căror orori și practici magice în sânul grupului creștin și iată că acum el mărturisea public viziunea lui: Iisus ședea la dreapta Tatălui.

Mulțimea instigată de farisei și de ucenicii lor au început să strige și mai tare, pentru a-i împiedica pe ceilalți să audă cuvintele sfântului Ștefan. Ei înșiși își astupau urechile ca nu cumva să fi ispitiți să-l asculte, fiindcă, fără nici un dubiu, frumusețea viziunii, logica afirmațiilor și stilul cuceritor al martirului erau foarte solicitante.

Înainte ca mulțimea să se fi trezit și să-și fi pus întrebări în privința adevărului celor mărturisite, instigatorii și martorii mincinoși s-au repezit la sfânt, au pus mâna pe el și l-au târât afară din cetate unde l-au ucis cu pietre.

Am spus mai înainte ca sinedriul nu avea putere de a face o sentință executorie, când era vorba de condamnare la moarte și că numai și că numai autoritatea romană o putea face. Dacă Sfântul Ștefan a fost totuși ucis, aceasta nu era consecința unei sentințe judecătorești. După cum reiese din relatarea faptelor, judecătorii nici măcar nu au ajuns la momentul sentinței, interogatoriul încă nu fusese terminat și instanța nu deliberase. Se crease însă atmosfera propice — și probabil că ea fusese pregătită cu grijă mai dinainte — care favoriza uciderea sfântului ca rezultat al turbulenței iscate și pentru care nimeni nu putea fi tras la răspundere. În dreptul roman, astfel de situații sunt listate la capitolul “rix,” în care totul este pe seama tulburării generale, când nimeni nu este responsabil, sau responsabilitatea este a tuturor. Sfântul Ștefan a fost victima unui astfel de rix, din vreme aranjat.

Sunt totuși câteva detalii foarte tulburătoare legate de aceste evenimente și pe care vreau să le evidențiez. În primul rând, mă tulbură faptul că, în conformitate cu tradiția iudaică, martorii care acuzau pe cineva, erau și executorii pedepsei date de sinedriul de judecată. Deși

martirul nostru nu a fost condamnat de un tribunal valabil, totuși executarea lui s’a făcut conform acestei tradiții:

“Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr . . . și au început să arunce cu pietre în Ștefan.” (v. 58-59)

Poate că și în vremile noastre, mulți dintre acuzatorii din nedreptele procese intentate creștinilor și-ar retrage acuzațiile, sau, cel puțin și le-ar modera, dacă ar ști că, la sfârșit, ei vor fi executorii sentinței injuste pe care au justificat-o prin mărturia lor falsă.

Al doilea lucru care mă tulbură este tăria cu care Sfântul Ștefan și-a asumat supremul model care este Hristos, în fața morții. Am văzut că tot comportamentul lui și pledoaria din timpul procesului au fost după modelul cristic. Socotesc — și pe bună dreptate — că și izbucnirea lui a fost tot în sensul cristic, dacă ne gândim la capitolul 23 din Matei, în care Mântuitorul vorbește împotriva vameșilor și a fariseilor. Dar primul martir al creștinătății și-a asumat modelul cristic până în ultimele lui consecințe: în timp ce era ucis cu pietre, ca și cum nu ar fi simțit nimic, el se rugă: “Iisuse, primește duhul meu!” În clipa morții, îngenunchind sub ploaia de pietre, a strigat: “Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta.”

Această exclamație ne amintește de una din cele șapte strigări pe cruce ale lui Iisus: “Tată, iartă-i că nu știu ce fac!”

Lovit de semenii săi, Sfântul Ștefan se ruga pentru cei care îl ucideau, conformându-se celor spuse de Fiul lui Dumnezeu:

“Binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă fac rău.”

El știa că mulți dintre cei care îl acuzaseră și îl trimiseseră la moarte se vor întoarce la Dumnezeu, vor deveni vase alese în care Mântuitorul își va turna harul său fără măsură și că unii vor deveni chiar martiri ca și el.

Dar cel mai tulburător fapt petrecut atunci a fost apariția Sfântului Pavel. În acest capitol, și legat de moartea Sfântului Ștefan, se pomeneste pentru prima dată numele viitorului apostol al neamurilor:

“Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul . . .” (F.A. 7:58)

Era un tânăr foarte zelos și dornic să lupte fără cruțare împotriva a tot ce submina autoritatea mozaismului. Urmărea cu ură pe creștini și ar fi vrut să ia și el parte la uciderea cu pietre a sfântului, dar nu făcuse parte dintre martori, vârsta sa tânără nu-i îngăduia, conform legilor iudaice. Pentru zelul său anticreștin, i s’a îngăduit atunci să păzească hainele celor care arun-

au cu pietre în condamnat. Slăbuț și cu ochii plini de
 ăcări mistice, el păzea hainele lapidatorilor și aștepta
 lipa în care i se va îngădui să urmărească pe acești
 ectanți periculoși. Avea în el toate elementele
 evotamentului creștin, numai că erau îndreptate spre
 părarea iudaismului.

Iisus l-a ales de atunci, sunt sigur. Tot ceea ce se
 petrecea sub ochii lui, lucra ascuns în inima sa. Cuvin-
 ele și atitudinea Sfântului Ștefan i se săpau adânc în
 suflet și cu o forță irezistibilă. Harul lui Dumnezeu înce-
 puse să lucreze adânc în inima lui, dar mintea sa orbită
 încă de ură nu pricepea chemarea. Și-a continuat ope-
 ra sa de distrugere a creștinilor până ce Iisus l-a che-
 mat cu irezistibilul glas al dumnezeirii, pe drumul
 Damascului. De atunci a devenit creștin. De atunci l-a
 urmărit, în alt chip, fața Sfântului Ștefan murind sub
 ploaia de pietre și cuvintele prediciei lui i-au rămas în
 minte. De aceea, reluând afirmația mucenicului legată
 de tăierea împrejur, el o va discuta în multe din episto-
 lele sale și va ajunge la o concluzie exprimată net:

“Tăierea împrejur nu este nimic și netăierea
 împrejur nu este nimic, ci păzirea poruncii lui Dum-
 nezeu.” (1 Cor. 7:19)

Sfântul Ștefan a păzit poruncile lui Dumnezeu și
 Hristos l-a răsplătit cu cununa muceniciei, căci nu a
 fost numai martir, ci și începător al mucenicilor creștini.

În prima sa intenție, biserica a vrut să pună pe mar-
 tiri la începutul tuturor prăznuirilor de sfinți, imediat
 după sărbătorile închinat lui Iisus și Maicii Sfinte. De
 aceea sărbătorim moartea Sfântului Ștefan, imediat
 după Crăciun, la Nașterea lui Iisus de moartea
 martirică, dovedind astfel că această moarte este doar
 trecerea de la cele vremelnice la cele veșnice, adică la
 viața cea neîmbătrânitoare, cum spun cântările noastre
 de înmormântare.

Astăzi, când mai mult de jumătate din creștinătate
 este sub persecuție și când martirajul este mai actual
 decât oricând, Sfântul Ștefan ne apare ca un deschizător
 al unor căi sfinte de pătrundere în împărăția lui Dum-
 nezeu. Mucenicii de după el și cei de azi văd cerurile
 deschise, pe Mântuitorul la dreapta Tatălui ceresc și
 lungul șir al martirilor, printre care cei Români nu sunt
 deloc puțini, toți scăldați în lumina divină.

Iar începătorul acestei nesfârșite armate mucenicești
 este Sfântul Ștefan.

Părintele Gh. Calciu

Părintele Calciu la Casa Albă

Pe data de 10 decembrie, 1987 la
 Casa Albă au fost invitate zece
 personalități reprezentând fiecare câte
 o națiune captivă, pentru a asista la
 momentul solemn în care Președintele
 SUA, Ronald Reagan a semnat
 Proclamația Drepturilor Omului.

La orele 3,30 în după amiaza
 acestei zile, Dl Kojelis șeful pro-
 tocolului a prezentat pe rând
 Președintelui Reagan, în sala Ovală,
 persoanele invitate. De asemenea, am-
 basadorul Richard Shrifster a dat detalii
 Președintelui despre fiecare persoană
 invitată.

Dintre cei invitați, Dl. Schummutz,
 reprezentantul Ucrainei petrecuse nu
 mai puțin de 37 de ani și 7 luni în
 închisoare, iar Părintele Calciu,
 reprezentantul Românilor, peste 22 de
 ani de temniță grea. După ce a salutat
 pe fiecare reprezentant în parte și a
 mulțumit celor invitați, Președintele
 Reagan a făcut un emoționant elogiu
 al luptei reprezentanților și al
 națiunilor lor captive, subliniind
 contribuția acestora pentru demnitate
 și drepturi umane . . .

Tot Președintele Reagan a promis

că timpul care a mai rămas pentru
 administrația Sa va fi dedicat luptei
 pentru drepturile umane. Fiind sin-
 gurul preot prezent, Părintele Calciu
 s-a bucurat de o onoare specială, stând
 alături de Președinte în timpul semnării
 Proclamației și în spatele fotoliului
 prezidențial la luarea fotografiei.

După semnarea numitului docu-
 ment, Președintele Reagan a stat de
 vorbă pe rând cu fiecare reprezentant.
 Părintele Calciu a înmănat
 Președintelui o scrisoare din partea In-
 stitutului pentru Credință și Libertate,
 al cărui director este, privind situația
 Bisericii și a Națiunii Române.

Apoi a adăugat: “Va rugăm, Dom-
 nule Președinte, să nu uitați suferința
 poporului Român, cea mai atroce din
 toate suferințele popoarelor subjugate de
 comunism. Acolo nu mai este vorba de
 o sută, de o mie, sau de un milion de

oameni care trebuiesc salvați; acolo, o
 întreagă națiune este pusă sub semnul
 distrugerii. Biserici sânt demolate,
 credința persecutată, preoții caterisiți,
 terorizați, arestați, credincioșii puși sub
 persecuție și moarte. Sute de muncitori
 de la Brașov au fost arestați, bătuti în
 anchete, unii uciși, nu pentru că au
 vrut să răstoarne un guvern monstruos,
 ci pentru că au cerut pâine și căldură
 pentru copii lor.”

Președintele a răspuns că, în gene-
 ral, este la curent cu violările drep-
 turilor umane în lume, că are un in-
 teres special pentru România, mai ales
 că tocmai acum citește cartea lui Ion
 Pacepa.

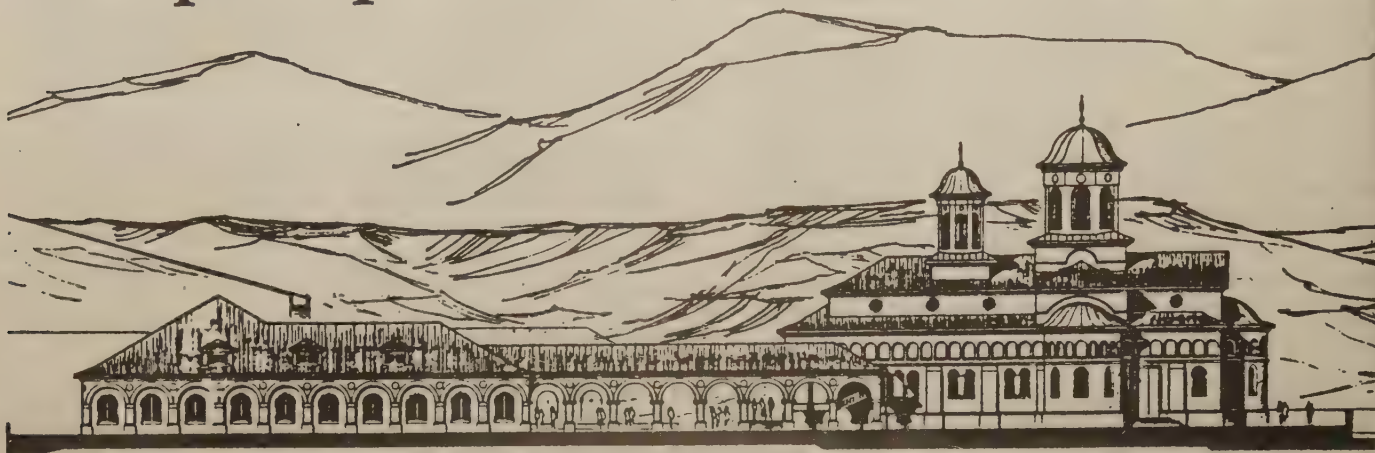
Părintele Calciu a încheiat: “Noi
 mulțumim lui Dumnezeu, că în aceste
 vremuri de incertitudine și spaimă, El
 a dat Americii șansa de a avea un
 Președinte ca Ronald Reagan.”

Mulțumim lui Dumnezeu și pen-
 tru această șansă, că un reprezentant
 de seamă al exilului Românesc și un
 preot de nădejde al Bisericii noastre s-
 a învrednicit să prezinte direct
 Președintelui SUA situația reală a Bi-
 sericii și Neamului Românesc.

Cu noi este Dumnezeu!

Correspondent

Parohia "Sfânta Treime" din Los Angeles, California a cumpărat pământul pentru o nouă Biserică

Idea construirii unei noi biserici în Los Angeles, California, nu este deloc nouă. Ea a fost vehiculată de cca. 15 ani, însă în mod serios "s-a pornit la lucru" abia acum vre-o 4 ani în urmă când, la inițiativa unuia dintre liderii comunității noastre, Dl John Cepoi, s-a inițiat un "fond de construcții," s-a ales un Comitet de acțiune, și s-a pornit la treabă.

Anul 1987 avea să fie însă crucial în "materializarea" proiectului nostru. Mircea Popa, un dedicat enoriaș, al Bisericii noastre, în mod voluntar, s-a oferit a reorganiza COMITETUL PENTRU PLANUIREA NOII BISERICI. Din acest Comitet fac parte președinții, vice-președinții și secretarii organelor parohiale.

Cu ocazia vizitei canonice la Los Angeles, în Februarie 1987, Chiriarhul nostru, P.S. Sa Vladicul Nathaniel, a purtat discuții fructuoase pe tema construirii noii Biserici Românești în Sudul Californiei, cu Dl JOSEPH OROS, personalitate de mare renume în comunitatea românească din America și Canada. Domnul Oros a acceptat să slujească drept co-chairman al acestui cutezător, exaltant și costisitor proiect.

Înțelegând seriozitatea acestui proiect, un alt nume de onoare s-a evidențiat în cadrul Comitetului de Construcții, anume acela al Dlui MIRON BONCA, căruia îl place "mai puțină vorbă și mai multă treabă," acceptând a sluji în calitatea de co-chairman, dimpreună cu Dl Joseph Oros.

Și nici că ar fi putut fi o selecție mai bună, decât a-l avea pe Dl JULIAN J. LAPADAT, unul dintre pionierii și fondatorii Parohiei Sfânta Treime, în calitate de CHAIRMAN FINANCIAR al proiectului.

Ca să ne orientăm asupra locației (Los Angelesul fiind unul dintre cele mai mari orașe din America, iar Românii sunt răspândiți pretutindenea), Dl Oros, ajutat de câțiva voluntari a întocmit o hartă a (Marelui Los Angeles), iar pe această hartă a însemnat adresa unde locuiește fiecare dintre cei peste 1000 de români, ce sunt pe listele de corespondență ale parohiei noastre. Membrii Comitetului au pornit în căutarea unui teren într-una din localitățile regiunii San Fernando Valley, unde se află cea mai mare pondere de români.

După luni de căutare, Dumnezeu ne-a ajutat ca să găsim în (Marele Los

Angeles), în aria Hansen Park, din San Fernando Valley, (la numai 10 mile distanță spre nord de renumitul Hollywood) o bună bucată de pământ, circa 8 acre.

Cu aprobarea Sfintei noastre Episcopii, Consiliul Parohial a Convocat Adunare Parohială în ziua de Duminică 14 Iunie 1987, care a votat cumpărarea respectivului teren, pe care plănuim să construim: noua Biserică Sfânta Treime și edificiile sale social culturale (sala, arhive, muzeu, oficii, săli de școală duminicală, etc), precum și — nădăjduim noi — un locaș de cca 30 apartamente pentru vârstnici, iar mai târziu, o școală, particulară cu clase dela 1 la 8, incluzând și o grădiniță de copii.

Instituții social culturale din Sudul Californiei, cum ar fi Societatea culturală "Viitorul Român," Academia Română Americană (ARA) și altele, vor găsi cuvenita găzduire la acest Centru religios, fraternal și social-cultural al viitoarei noastre Parohii "Sf. Treime" din Los Angeles, California.

Însă una din condițiile hotărâte de Adunarea Generală Parohială, sub care respectivul teren putea fi cumpărat era aceea de a nu se face vreun fel de datorie

nanciară parohiei, ceea ce însemna ca "un miracol" să aducă suma de \$230,000.00, costul proprietății, într-un timp record de numai 3 luni și zile, care era perioada de "escrow."

De aceea s-a purces la organizarea 12 grupe de vizitatori a câte 3-4 persoane fiecare grupă, care să viziteze, și să explice proiectul de construire a noii noastre biserici tuturor enoriașilor și susținătorilor parohiei "Sf. Treime." La fiecare două săptămâni, liderii grupelor de vizitare s-au întâlnit cu membrii comitetului de construcție și au raportat asupra "progresului" colectei pentru Fondul de construcție. Consideram într-adevăr că "numai harul divin" a determinat pe cei 276 de contribuitori să fie atât de generoși încât, la data închiderii "

escrow"-ului, 14 Octombrie 1987 întreaga sumă de \$230,000.00, costul terenului fusese colectată, astfel că parohia nu are nici un fel de datorie financiară.

Menționăm în treacăt gestul familiei Nicolae și Ana Olaru care au donat dintru început \$25,000.00, apoi Reuniunea de Doamne, ce a donat \$20,000.00, familiile Joseph Oros și Jon Cepoi, care au venit cu câte \$15,000.00 fiecare, urmându-le familiile Miron Bonca, Emil Ratsiu și John Maior donând fiecare câte \$10,000.00, și tot așa au urmat familii care au donat de ordinul miilor, sutelor și zecilor de dolari, care adunați laolaltă au putut cumpăra terenul propus, fără a face vre-o datorie financiară bisericii.

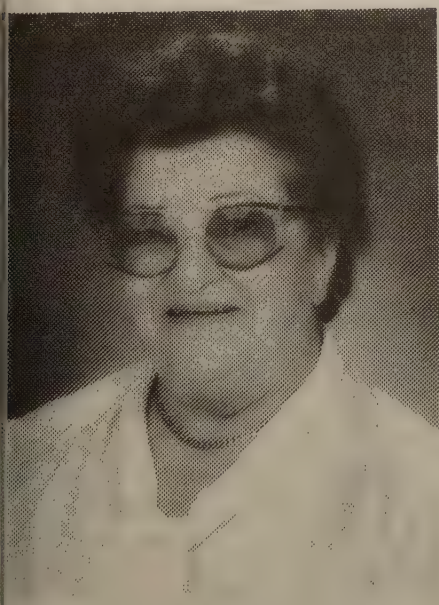
DL Arhitect DUMITRU BĂDESCU, chiar dela început s-a oferit voluntar a întocmi planurile arhitecturale, și a supraveghea lucrările de construire a întregului complex, ceea ce se poate traduce prin câteva zeci de mii de dolari economisiți de către biserică pe întreaga durată a proiectului.

Intregul complex va costa în jur de două milioane de dolari.

Binevoitorii și susținătorii proiectului nostru sunt invitați a trimite orice fel de donație pentru "Holy Trinity Romanian Orthodox Church Building Fund."

Părintele Constantin Alecse

LA ANIVERSAREA ZILEI DE NAȘTERE A D-NEI RUCSANDA BOTA

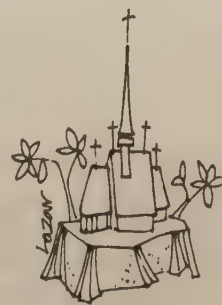
generoasă, a distinsei D-ne RUCSANDA BOTA.

După donarea unei sume substanțiale pentru clădirea bisericii din Miramar, Florida, D-na RUCSANDA BOTA, nu s-a oprit aici ci continuă să fie mereu prezentă cu donații pentru înflorirea acestei biserici. Din marea dragoste pentru această ctitorie, s-a mutat cu locuința într-un apartament situat chiar în fața bisericii.

De cca. o lună de zile, biserica noastră a intrat în posesia a trei clădiri situate în jurul bisericii, tot grație generozității D-nei RUCSANDA, care le-a donat bisericii.

Dacă Bunul Dumnezeu ne ajută, peste câteva luni, pe frontispiciul bisericii noastre va fi amplasată o imensă icoană din mozaic, reprezentând icoana Sf. Treimi (Hramul bisericii), de o mare valoare artistică. Și aceasta va fi tot donația D-nei RUCSANDA BOTA.

Pentru toate aceste binefaceri, D-na RUCSANDA BOTA, este răsplătită cu dragostea și respectul cuvenit din partea enoriașilor parohiei noastre.

Duminică 6 Dec, 1987, după Sf. Liturghie, cei trei preoți slujitori, Pr. Traian Petrescu-preot paroh — și Preoții: Romulus Radu și John Dinu — preoți pensionari — au înălțat rugăciuni de mulțumire către Atotputernicul Dumnezeu, pentru toate binefacerile revărsate asupra parohiei noastre, prin generoasele donații ale D-nei RUCSANDA BOTA.

Sărbătorirea s-a încheiat cu o agapă de pește, în timpul căreia s-a toastat pentru sărbătorita, apoi cântându-i-se cu toată căldura, de către participanți, sincerul și căldurosul "LA MULȚI ANI!"

SĂ NE TRĂIȚI D-NA RUCSANDA, ÎNCĂ MULȚI ANI DE-ACUM ÎNAINTE!

Rev. Fr. Traian Petrescu

Ne facem o datorie de onoare, inserând în paginile revistei "SOLIA," știrea că D-na RUCSANDA BOTA a fost sărbătorită așa cum se cuvenea, de către enoriașii parohiei "SF. TREIME" — Miramar, Florida, cu ocazia zilei dănei de naștere — 8 dec.

Numai un maestru al condeiului poate găsi cele mai frumoase cuvinte de laudă pentru această inimă mare și

Pilde pentru suflet

Din virtuțile Sfântului Vasile

‘Nu din vorbe, ci din fapte se cunoaște omul virtuos,’ ne învață Sf. Ierarh.

O creștină îndurerată ieși în întâmpinarea Sf. Vasile și căzând la picioarele lui îl roagă cu lacrimi să-i dea o scrisoare către un slujbaş care o nedreptățește. Induișat de rugămintea ei, scrie acelui slujbaş așa: ‘S’a apropiat de mine această săracă femeie care-ți aduce scrisoarea, nădăduind că mă iubești și că are trecere cuvântul meu. M’a rugat să-ți scriu să nu o nedreptățești. De este adevărată nădăduirea ei, arată cu fapta și ai milă de necazul ei.’

Luând scrisoarea s’a dus în grabă să o dea acelui dregător împărătesc, plină de nădejde că va izbui în necazul ei. Iată însă că Sf. Vasile primi acest răspuns: ‘După scrisoarea ta părinte sfinte, ași dori să fac bine acestei femei sărace, dar nu pot din cauza legilor.’ Sf. Ierarh Vasile scrie din nou acelui înalt dregător: ‘Dacă ai voit și n’ai putut, bine; iar dacă ai putut și n’ai voit, te va aduce Dumnezeu în starea celor ce au nevoie, ca atunci când vei voi să fii miluit, să nu poți primi ajutor.’

Nu după mult timp împăratul află că acest sfetnic năpăstuește poporul, drept care l-a pus în închisoare. Din temniță omul nemilostiv scrie Sf. Vasile să mijlocească la împărat, pentru iertarea lui. Marele Ierarh înduplecă pe împărat, care pune în libertate pe fostul lui slujbaş. Văzând bunătatea Ierarhului Vasile alergă la el mulțumindu-i, iar femeii năpăstuite i-a dat îndoit din averile sale.

Acesta este Sf. Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadochiei în cel de al patrulea veac, iar Biserica ne îmbie drept merinde sufletească, încă

din prima zi a anului, virtuțile lui: credința în Dumnezeu și dragostea pentru om. Casele pentru cei în vârstă, spitalele pentru cei bolnavi, pâinea zilnică săracilor din Cezareea, precum și scrierile sale de o rară bogăție creștină, i-au dat primul nume dintre cei Trei Ierarhi sărbătoriți la 30 Ianuarie. Iar când prefectul Modest l-a amenințat cu moartea pentru Hristos, Sf. Vasile i-a răspuns: ‘Tot pământul este al lui Dumnezeu. Oriunde m’ași duce, ori osândi, mă socotesc un călător spre El.’

Noi, cei de azi, ce departe suntem atât de credința în Dumnezeu, cât și de virtuțile Sf. Arhiepiscop Vasile cel Mare.

Părintele Nicolae Bârsan

Molifte

(După blestemele Sf. Vasile cel Mare, de exorcizare a diavolului, care se citesc în Biserica Ortodoxă de Anul Nou.)

Ți-ai pus din plumb timpene și din betoane scuturi
Ca să zdrobești puterea din aripa de fluturi.
Nebun ca o nălucă și încrunat ca zeii
Ai pus zăvor tăcerii și greu belciug Ideii.
Invinși, dar nu de moarte, am așteptat sub glie
Această zi de aur și zvon de bucurie,
A nunții de la Cină, a datului în floare
Când timpul se prefăce din iad în sărbătoare,
Când tu, orbit de legea ce ne ucise anii
Vei fi trimis de-a pururi la caznele Satanii.
C’ai vătămat izvorul și brazda și ce’i sfânt
Și-ai zăvorit ce vine spre lume din Cuvânt,
C’ai pus obroc luminii și veștilor de sus
Și-ai pus încă o dată pe Cruce pe Iisus.
De-aceea sfinții’n ceruri sub legământ de-o vreme
Nu pot să se mai roage, ci numai să blesteme:
Să ieși din lumea noastră, să te destrami ca norii
La vămile pustiei să stai cum cerșetorii;
Străin să fii, cum însuși ne-ai fost, și mai străin,
Să bei nu apă sfântă, ci fiere și venin;
Să te prefaci în stană de piatră și de lemn
Pân’ va trimite Domnul la rugul tău un semn,
Pân’ va ajunge neamul la liniști de zăpadă
Și Fiul va începe cereasca-I Judecată!

Pr. Marin Mihalache

PARISH REGISTER

Baptisms

Borcoman, Michelle Cristine, daughter of Nicolae & Ingrid Borcoman, Skokie, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Toberiu & Erika Kovacs.

Cook, Gabriell Yvonne, daughter of Gideon N. & Alice Anne Cook, Sterling Hts., MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Elean Murgoci & Peter Coloja.

Jonescu, Tyrel John, son of Nicholas & Wendy Jonescu, Rocanville, Sask. Descent of the Holy Ghost, Assiniboia, Sask. Godparents: Bryce Jonescu & Celeste Janke.

Menglidge, Alexandra, daughter of Mirela & Alexandru Menglidge, New York, NY. St. Mary, Queens, NY. Godparents: Adriana & Lucian Vlad.

Pipa, Laura Maria, daughter of Valentin & Elisabet Pipa, Queens, NY. St. Mary, Queens, NY. Godparents: Marin & Silvia Gheorghe.

Precop, Jessica Danielle, daughter of James Peter & Sheryl Lynn Richards Precop, Detroit, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: David & Sue Maxim.

Ragar, Emily Ann, daughter of William & Mirela Ragar, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Valer & Camelia Bularca.

Rochow, Megan Elizabeth, daughter of Edward & Jodie Williams Rochow, West Middlesex, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Rev. Fr. John Mancantelli & Mrs. Jennie Tuck.

Sandru, Michael James, son of George N. & Susan James Sandru, Louisville, KY. St. George, Canton, OH. Godparent: Nick G. Sandru.

Strugari, Brittany Nicole, daughter of Darrell Dannie & Debbie Marlene Hildebrandt Strugar, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparents: Brenda & Glen Berger.

Surducu, Stephen Nicholas, son of Walter & Susan Ciak Surducu, Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts. Godparent: Michael Surducu.

Toderian Anna Christine, daughter of Perry Alan & Beverly Joan Yaskowich/Toderian, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparents: Peter Osicki & Karen Chornawka.

Zahariuk, Marcie Dee, daughter of Douglas & Tracey Zahariuk, Flintoft, Sask. Descent of the Holy Ghost, Assiniboia, Sask. Godparent: Donna Zahariuk.

Marriages

Hamilton, Jerry Arthur and Cassandra Diane Stude-ny, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Paula Booth.

Menglidge, Alexandru Eliad and Mirela Cristescu, New York, NY. St. Mary, New York, NY. Godparents: Lucian & Adriana Vlad.

Vlad, Lucian and Adriana Nace, New York, NY. St. Mary, New York, NY. Godparents: Rev. Fr. and Psa. Casian Fetea.

Deceased

Angelescu, Anna, 85. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Barbat, John George, 89. Sts. Peter and Paul, Dearborn Hgts., MI.

Costron, George, 103. St. Nicholas, Regina, Sask.

Dragosescu, Alina, 82. St. Mary, Tustin, CA.

Ignat, Gheorghe, 30. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.

Oprea, Amelia, 72. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Rosu, Rev. Fr. Octavian, 76. Three Hierarchs, Ridgewood, NY.

Rugh, William R., 65. St. Elias, Ellwood City, PA.

Tipa, Vasile, 76. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.

Ursul, George, 75. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.

Wenzel, Emilia, 72. St. Mary, Chicago, IL.

FINANCIAL REPORT

MISSION FUND

Anonymous #1	\$ 50.00
George Voran, Dearborn Hgts., MI	10.00

MEMORIALS

Ion & Rodica Balaban, Troy, MI	\$ 500.00
<i>(Memoriam Cristache Balaban)</i>	
Helen D. Wood, Northville, MI	50.00
<i>(Memoriam to Ioana Hutson)</i>	
Julia Nartea North, Chicago, IL	25.00
<i>(Memoriam Parents)</i>	
Mr. and Mrs. Daniel Poroeh,	
St. Claire Shores, MI	10.00
<i>(Memoriam, Eugenia Bivol Potenteau)</i>	
Mr. and Mrs. Daniel Poroeh,	
St. Claire Shores, MI	10.00
<i>(Memoriam, Joseph Fredway)</i>	

PARISH SUNDAY

Descent of the Holy Ghost, Warren, MI \$1,000.00

SPECIAL DONATIONS (Christmas Greetings '87)

Anita Constant, Chicago, IL	\$ 500.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	75.00
Rev. Fr. Basil Prisacarou,	
Falls Church, VA	30.00
James Crawley, Jackson, MI	25.00
Constantin & Olivia Marandici,	
Sterling Hgts., MI	25.00

(continued on page 22)

Mr. and Mrs. Gregory Meniert, Milton, WV	20.00
Rev. Fr. Dumitru Mihaescu, Detroit, MI	20.00
Maria Cretulescu, Vancouver, BC	11.40
Helen Oliu, Hubbard, OH	10.00

VATRA GATEPOST FUND

Mr. and Mrs. Gordon Galbincea, Asheboro, MI	\$ 25.00
Frances Ocneanu, Carmel, CA	25.00
Teva Regule, Brookline, MA	25.00
Mary Katherine Stanesa, Dearborn, MI	20.00
Peter Gibb, Ypsilanti, MI	7.00

ARCHBISHOP VALERIAN MEMORIAL FUND

Mr. and Mrs. Nick Bratu, Chicago, IL	\$1,000.00
Mr. and Mrs. Nicholas & Evelyn Brailean, Dearborn, MI	500.00
Mr. and Mrs. John Dragos, Lexington, KY ..	100.00
Rev. Fr. Innocent, Kodiak, AK	50.00
Mr. and Mrs. Traian Mihaltan, Davie, FL ..	25.00
Stefan Alexiu, Rosemead, CA	15.00
George & Livia Dragila, Battle Creek, MI ..	15.00

EPISCOPATE SUPPORTERS

Mr. and Mrs. Nick Bratu, Chicago, IL	\$1,000.00
Viorica Cosma, Bowie, MD	100.00
Michael Durato, St. Louis, MO	100.00
Dr. Stefan Issarescu, Providence, RI	100.00
Dimitrie Radu, Woodside, NY	100.00
Mr. and Mrs. Marius Serbanescu, Long Island, NY	100.00
Rev. Fr. & Psa. Constantin Alecese, Los Angeles, CA	50.00
Mr. and Mrs. George Cucu, Falls Church, VA	50.00
Traian Lascu, Lake, MI	50.00
Rev. Fr. Nicolae Moldovan, New Wilmington, PA	50.00
Mrs. Draga Nicoara, Detroit, MI	50.00
Rev. Fr. & Psa. Traian Petrescu, Miramar, FL	50.00
Justin Popa, Ft. Wayne, IN	50.00
St. John's Romanian Orthodox Church, Niles, OH	50.00
Mr. and Mrs. George Trotogott, Warren, OH	50.00
Victor Leahul, Redford, MI	30.00
Miron Bonca, South Gata, CA	28.00
Mr. and Mrs. Thomas Andrews, North Olmstead, OH	25.00
Aurel Bramea, Camarillo, CA	25.00
Saveta Buzas, Allen Park, MI	25.00
Julia Chiolak, Grass Lake, MI	25.00
Mr. and Mrs. Harry Friederich, Magnolia, MI	25.00
Rev. Fr. George Gage, Chicago, IL	25.00
Viorel Lupsa, Redmond, VA	25.00
John Mangu, Jr., Jacksonville, FL	25.00
John Micu, Ft. Wayne, IN	25.00
Julia Nartea North, Chicago, IL	25.00

Mr. and Mrs. Daniel Oniga, Jr., Southfield, MI	25.00
Marie Elena Oniga, Southfield, MI	25.00
Pearl Paraian, Southfield, MI	25.00
Mr. and Mrs. Daniel Poroch, St. Clair Shores, MI	25.00
Teva Regule, Brookline, MA	25.00
Mr. and Mrs. George Treff, Akron, OH	25.00
Rev. Fr. Martinian Ivanovici, Ft. Qu'Appelle, Sask.	22.80
Mary J. Anagnostache, Cleveland, OH	20.00
Anonymous	20.00
Mary Calugar, Warren, OH	20.00
Juliana Campean, Grosse Pte. Wds., MI	20.00
Mr. and Mrs. Ilie Chioariu, Washington, DC	20.00
Mr. and Mrs. Peter Grofsorean, Dearborn, MI	20.00
Rev. Fr. & Psa. Joseph Maclellan, Winnipeg, MAN	20.00
Mihai Maneiu, Windsor, ONT	20.00
Mr. and Mrs. Albert Morris, Boca Raton, FL	20.00
Mr. and Mrs. Nicholas Moga, Hubbard, OH	20.00
John Oprian, Akron, OH	20.00
Florence Regep, Chicago, IL	20.00
John Tipa, Livonia, MI	20.00
Psa. Eleanora Lazar, Akron, OH	15.00
John Rancu, Long Beach, CA	15.00
James Capeti, South St. Paul, MN	10.00
George Forgoras, Jr., South Euclid, OH	10.00
Michael Ionescu, Cleveland, OH	10.00
Lydia Regule, Sharon, PA	10.00
Mary K. Stanesa, Dearborn, MI	10.00
Rev. Fr. Dimitrie Vincent, St. Louis, MO ..	10.00
Mr. and Mrs. George Vulk, Cleveland, OH ..	10.00

Abonații Soliei

(Subscriptions received
up to 12/22/1987)

Adrian Baica, Chicago, IL
Anna Barbat, Canton, OH
Louis Bodony, Wheaton, IL
Sylvia Bunei, Park Ridge, IL
John Canty, New York, NY
Sabin Cheveresan, Mundelein, IL
Julia B. Chiolak, Grass Lake, MI
Betty K. Davies, St. Paul, MN, 2
years

Mrs. Michael Dimitrescu,
Woonsocket, RI
Emil Dobrin, Halandale, FL
George Donison, Ancaster, Ont.,
Canada
Rev. Fr. Daniel Donovan,
Watervliet, NY
Robert Donus, Rockville Centre,
NY
Dr. George B. Droubie, W. St.
Paul, MN
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ
John Dumitru, Burlington, Ont.,
Canada

Mariana Folescu, W. Caldwell, NJ
Mary Giurgiu, Flushing, NY
Ann Marie Herrgard, Port Richey,
FL
Holy Trinity Greek Orth. Church,
Columbia, SC
Rev. Fr. John P. Hutnyan,
Cheektowaga, NY
John Logan, Hot Springs, AR
Mary Maddox, Dayton, OH
Elizabeth Neacsu, Seattle, WA
Peter Pletos, Warren, MI
Dwight W. Shannon, Chico, CA

(continued on page 23)

SOLIA

Dr. Constantin Sporea, Muenchen,
W. Germany
St. Mary's Rom. Orth. Church, St.
Paul, MN
Victor A. Todor, Dearborn, MI
Vasile Trandafir, Milwaukee, WI
John & Kathy Vidican, Royal Oak,
MI

Friends of Solia

Donations received up to 12/22/1987)

\$27.00

Stefan Alexiu, Rosemead, CA

\$24.00

Jack Moran, Youngstown, OH, 2
years

\$20.00

James & Dorothy Capeti, South St.
Paul, MN
Rev. Fr. Dumitru Mihaescu,
Detroit, MI, (in memory of Prsa.
Elizabeth Mihaescu
Constantin Roman, Kiswick, Ont.,
Canada

\$15.00

John Ghnouly, Stratford, CT
John Rancu, Long Beach, CA

\$14.00

Augustine Seulean, Anderson, IN

\$12.00

Mary J. Anagnostache, Cleveland,
OH
Thomas Andrews, North Olmsted,
OH
Miron Bonca, South Gata, CA
Mary Calugar, Warren, OH
Ioana Frecus, Bloomington, IN
George R. Gavrila, Southfield, MI
Gregory Highison, Youngstown,
OH
Ana Jurca, Detroit, MI
Anna Miclau, Chicago, IL
Julia N. Nartea, Chicago, IL
Traian & Frances Ocneanu,
Carmel, CA
Pearl Paraian, Southfield, MI
Eugene J. Popescu, Livonia, MI
Lydia Regule, Sharon, PA
Mr. John Simicin, Hammond, IN
Sophia Spariosu, Detroit, MI
George N. Treff, Akron, OH

\$10.00

Petar Keta, Middleburg Hts., OH

SUFERINȚĂ ȘI ÎMPĂCARE

În Epistola către Galateni, Sf. Apostol Pavel scrie că Hristos "S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeuului nostru și Tatăl" (1:4). În câteva cuvinte simple, Marele Apostol descrie misiunea Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe pământ și pentru oameni. Astfel: a) Hristos s-a sacrificat, s-a dat pe Sine, a suferit; b) a suferit pentru păcatele noastre; c) cu scopul de a ne smulge din acest "veac rău," adică din păcat și robia lui; din moarte; d) urmând voia Dumnezeuului nostru și Tatăl.

Mântuitorul nostru suferă; suferă pentru păcatele noastre care au "ofensat" și "mâniat" pe Dumnezeu. Prin "sângele lui Hristos" am fost "apropiați" din nou de Dumnezeu, adică am fost "împăcați" cu Dumnezeu. Am fost "mântuiți" prin El "de mânia lui Dumnezeu" (Romani 5:9). Prin harul și darul lui Dumnezeu am fost mântuiți, care au fost câștigate pentru noi de sacrificiul Mântuitorului nostru pe Cruce (Efeseni 2:13; 2:8).

Din cele de mai sus subînțelegem că în planul și voia lui Dumnezeu, între

suferință și împăcare există un raport natural. Și acest raport se manifestă nu numai pe plan religios sau spiritual, ci și pe cel profan sau material.

Să luăm un exemplu din lumea legilor. Un individ oarecare făptuieste o nelegiuire, prin care se pune în dezacord cu legea. El aduce, prin actul său, o "ofensă" legii. Pentru a se împăca, cu legea, pentru a-i satisface "onoarea" rănită, respectivul trebuie să primească o pedeapsă, care se traduce într-un fel și grad de suferință. Între suferință și împăcare deci există o relație internă explicită. Împăcarea, prin urmare, vine prin suferință.

Deși nu este greu să se găsească exemple și din alte domenii de activitate, mai apropiat, în termeni juridici. De aceea în teologie acești termeni sânt folosiți la explicarea raportului dintre suferința Domnului nostru Iisus Hristos pe Cruce și împăcarea noastră cu Dumnezeu.

Dumnezeu a fost "ofensat" și "mâniat" de păcatul primilor oameni, ofensă ce se traduce într-o ne-împăcare și în-depărtare de Dumnezeu Creatorul. Omul este scos din Grădina edenică, din apropierea lui Dumnezeu, și este obligat să-și petreacă viața ca un călător pe pământ. "Sânt doar un călător pe pământ," spune Psalmistul. Omul devine atât de înstrăinat și îndepărtat de Dumnezeu încât "chipul" lui Dumnezeu în el se estompează, se alterează. Omul întunecat de păcat nu mai are puterea sau voința de a se întoarce la Dumnezeu, ci continuă să se îndepărteze de El — în același timp păcatul și răutățile oamenilor înmulțindu-se neconștient. Mai mult, ofensa adusă lui Dumnezeu, tocmai fiindcă a fost "suferită" de El, este atât de mare, precum Dumnezeu este "Mare," adică înfinită, încât nici o ființă umană, mică și limitată, nu o va putea satisface deplin.

(continuare pe pagina 24)

"CĂLDĂRUȘĂ"

IN TIME FOR BOBOTEAZA:
Holy Water buckets of silver-plate
with handle and easy carrying.
\$40.00 each from the Publishing
Department, 146 W. Cortland
Street, Jackson, MI 49201, (517)
789-9088.

De aceea, în iubirea Lui nemărginită, Dumnezeu, pentru a salva neamul omenesc, trimite pe Fiul Său Unul-Născut, care Dumnezeu fiind are capacitatea de a satisface — prin suferință — onoarea Lui. Iar prin aceasta El dobândește împăcarea noastră cu Dumnezeu.

Deși opera de împăcare cu Dumnezeu este din darul și harul lui Dumnezeu, omenirea nu este exclusă; dimpotrivă, prin Întruparea Mântuitorului, omenirea este inclusă și participă activ în satisfacerea "onoarei" lui Dumnezeu și, prin aceasta, la împăcarea ei cu Dumnezeu. Prin Întrupare, Mântuitorul își asumă umanitatea noastră, devenind om adevărat, suferă și moare pe Cruce ca om și Înviază ca un Dumnezeu, om adevărat fiind, transfigurând și îndumnezeind umanitatea din El (preluată la Întrupare). Omul participă așadar în suferința pe Cruce a Domnului și în victoria învierii cea de a treia zi.

Suferința Noului Adam, a Domnului nostru Iisus Hristos, a fost mare, dar și mai mare a fost victoria ei: Împăcarea cu Dumnezeu. O nouă eră începe de acum pentru om în care omul se înnoiește, "chipul și asemănarea cu Dumnezeu" restabilindu-se în el prin "pecetea Duhului Sfânt." O bucurie nouă se aude pe pământ, bucuria în Dumnezeu "prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am câpătat împăcarea" (Romani 5:11).

Următoarele cuvinte ale marelui scriitor și preot român Gala Galaction, grăiesc cu tărie despre sacrificiul Mântuitorului nostru pentru noi și mântuirea noastră. "Cine putea să ne scape din cursa cea amară din care am stat din ticăloșii, atâtea mii și mii de ani?, scrie el în broșura: Meditare la Rugăciunea Domnească adică la Tatăl Nostru, Arad 1927, p. 25-26. "Cine era să se îndure de noi, dacă nu Fiul tău cel Vecinic, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, care a binevoit să se pogoare în lume, să ne descopere Evanghelia dreptății și să ne scape din ghearele Diavolului! Dușmanul nostru a fost biruit, legat și prădat (Matei 12,29). Neamul omenesc a fost scos de sub pravila întunericului, a idolatriei și a pângăriciunilor diavolești. Fiul tău, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne-a învățat, ne-a desrob, ne-a făcut fii împărăției sale și moștenitori făgăduințelor celor vecinice. Cât de îndurat ai fost Tu pentru noi păcătoșii! Cât de sfântă, cât de înțeleaptă și de măreață, Doamne, a fost hotărârea Ta, cea din veac tănuită și arătată la plinirea vremii (Galateni 4:4)." Și cu preotul Galaction să ne rugăm: "Fă-ne pe noi cu totul vrednici de Răscumpărarea adusă nouă de Fiul

Tău! Să piară voința păcătoasă dinaintea Ta! Să cază uneltirile și cursele diavolești! Adunarea popoarelor să te înconjoare în Biserica Ta. Și deasupra lor, întru cele cerești, Tu șezi în jilful tău (Psalmul 7:8). Să tacă gura trufase și nelegiuită! Să se supună poruncilor tale tot cugetul, toată seminția și toată împărăția! Facă-se voia ta precum în cer, așa și pe pământ!" (pg. 28-29).

Preot Cornel Todeasă

SOLIA NEWS (ISSN 0038 1039)
146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Second Class
Postage Paid
at Jackson

ORTHODOX OBSERVER EX
8 E. 79TH STREET
NEW YORK, N.Y. 10021